

Westphalia Müjdeci
Kilisesi

Yabancıydım
ve

beni içeri
aldınız

Kilise ve
Gç

Yabancıydım
ve

beni içeri
aldınız

Kilise ve Göç

Westphalia Müjdeci Kilisesi'nin Kasım 2018'de
Kilise Meclisi'ne sunduğu program raporu

“Yabancıydım ve beni içeri aldınız.”

Kilise ve Göçmenlik

Basılmış olan bu kitapçık tüm içeriğin
sadece küçük bir bölümüdür.
İnternet üzerinden
tamamına ulaşabilirsiniz:
kircheundmigration.ekvw.de

Vestfalya Protestan kilisesinin Yönetim
Kurulu tarafından yayınlandı

Yönetim ve Yayın Ofisi:

Tasarım:
Üretim:

Yayıncı, Editör:

Altstädter Kirchplatz 5
33602 Bielefeld
Telefon/ -fax: 0521 594-0/ -129
E-Mail: landeskirchenamt@lka.ekvw.de
www.evangelisch-in-westfalen.de

Prof. Dr. Dieter Beese, Bielefeld
Carmen Damerow, Bielefeld
Dr. Jan-Dirk Döhling, Bielefeld
Prof. Dr. Traugott Jähnichen, Bochum
Dirk Johnen, Dortmund
Dr. Ulrich Möller, Bielefeld (liderlik)
Annette Muhr-Nelson, Dortmund
Christoph Lindemann, Bielefeld
wbv Media GmbH & Co. KG, Bielefeld

Lütfen yorumlarınızı Protestan Kilisesi Ayelet Müessesine,
Bayan Carmen Damerow'a yollayınız E-Mail adresi:
damerow@kircheundmigration.ekvw.de.

Deneyim raporlarını, tasarım fikirlerini, proje açıklamalarını
olaylar ve yorumları lütfen Bayan Annette Muhr-Nelson'a yollayınız.
E-Mail adresi: muhr-nelson@kircheundmigration.ekvw.de.

Önsöz

“Yabancıydım ve beni içeri aldınız.” Kilise bu ifade-
de açık bir görev çağrısı duymuştur: Son Yargı Günü
açlarla ve hastalarla, tutsaklarla ve yabancılarla yer
değiştirecek olan Mesih bizleri kendi safına çağırır.

2015’in sonbaharında, çok sayıda insan çok kısa bir
süre içinde bir ülkeye giriş yaptı. Savaştan ve katli-
amdan kurtulmanın ve yeni bir gelecek umudunun
peşindeydiler. Kilise de pratik olarak ne yapılabile-
ceğini araştırdı. Cemaatler ve kilise bölgeleri, devlet
büroları ve acenteler ve özellikle de birçok gönüllü,
pratik yardımlarda bulundular ve bulunmaya devam
ediyorlar. Bu yardımlar barınacak yer ve kıyafet sağ-
lamak, yetkililere eşlik etmek ve kilise sığınma evlerini
ziyaret etmek gibi çeşitli yollarla gerçekleşti. Ancak
zamanla toplumda ve kilisede daha derin sorunlar ve
yeni zorluklar baş gösterdi. Temel kaygılar ifade edildi.
Görmezden gelinen sorunlar ortaya çıktı. Şiddet de-
recesine varan çatışmalar artmaya başladı.

“Yabancıydım ve beni içeri aldınız.” Kutsal Kitap’ın
bu ifadesi, yabancıları sadece ihtiyaçları karşılan-
acak insanlar olarak görmememiz konusunda bizi
uyandırdı. Başka kültürden, dinden, dilden, po-
litik bağlamdan gelen insanlar, yerleşik halk için
bazen ürkütücü ve yabancılaştırıcı olabilir ve bunu
asla önemsiz görmemeli veya örtbas etmemeliyiz.
Mülteciler ve göçmenler, kendilerine ait hikayeleri
olan ve kendi kaygılarını ve umutlarını anlatarak “Ben”
diyebilen insanlardır. Her açıdan faal insanlardır ve bir
acıma ve merhamet veya bir şüphe ve korku nesnesi
olarak kalmak istemezler.

“Beni içeri aldınız.” Böyle bir şeyi mümkün kılabilmek
için değişmeye çok istekli olmalıyız. Gerçek bir kavuş-
mayı ve gerçek bir birlikteliği sağlamak, epey açıklık
gerekir; gelenlerle ve orada olanlarla.

Zorlu olaylarda karşımıza çıkan Mesih’in yabancılığı
gerçeği, aynı zamanda nazik bir önsezi, güçlü bir dürtü
ve derin bir vaattir.

Dikkatlice bakmak ve dinlemek, gerçekleri ve sorunları
açıkça dile getirmek, bir konum belirleyip sürprizlere
açık olarak yaşamak önemlidir. Hiç düşünmeden ya-
bancılığı bir tehdit olarak ve göçmen ve mülteci ha-
reketlerini de sadece sorun olarak görmek söz konusu
bile olmamalıdır.

Kilise’nin Rabbi olan Mesih kendini kiliseye bir arma-
ğan olarak verir.

Bu nazik önsezi, bu güçlü dürtü, bu derin vaat West-
phalia Müjdecisi Kilisesi tarafından da anlaşılmalıdır.
Birçok yerde ve birçok farklı yolla şaşırtıcı ve mutlu
deneyimlere neden olmuştur.

Bu bizi minnettar ve umutlu kılıyor. Mültecilerin be-
raberlerinde getirdiği şeyler ve ihtiyaçları hakkında
meraklı sorular sormaya teşvik oluyoruz. Yerinden
edilme ve göç meselelerinde barışa nasıl hizmet
edebilir, birlikte yaşamımızı nasıl güçlendirebilir ve
herkesin itibarına saygı gösterebiliriz? Kilisenin ya-
bancı Rabbi’yle tekrar karşılaşabilmesi için değişmesi
ve açılması konusunda önümüzde duran birçok fırsat
bizi şaşırtabilir.

Bu program raporu düşünmek ve araştırmak, bir şeyler
eklemek ve eleştirmek, saygıdeğer tartışmalara ka-
tılmak ve şaşırtıcı keşifler yapmak için bir davetiyedir.

Bu raporun hazırlanmasından sorumlu olanlara sergi-
ledikleri gayret, özen ve yaratıcılık için teşekkür etmek
isterim. Tanrı bunu okuyan, üzerinde kafa yoran, kendi
katkılarını ve sorularını ekleyen herkesi kutsasın!

Annette Kurschus

Annette Kurschus
Başkan

İçindekiler

Önsöz	4
Giriş: “Yabancıydım ve beni içeri aldınız” (Matta 25:35)	6
Beni içeri aldınız	6
Yabancıydım	7
Neden tekrar göç hakkında konuşuyoruz?	8
1. Kutsal Kitap ve ilahiyattan gelen güvence	11
1.1 Göç ve göçebeliğin tanığı olarak Kutsal Kitap	11
1.2 İsrail’in harika meselleri	13
1.3 Yolculuk eden bir yabancı: İsa Mesih	16
1.4 Tanrı’nın misyonunda İsa Mesih’in kilisesi	20
2. Sosyal ve ahlaki uyum	22
2.1 Yüreklerin maç yaptığı bir lig	22
2.2 Göçle şekillenmiş bir toplum olarak Almanya	24
2.3 Dinler için bir görev: Büyüyen çeşitliliği şekillendirmek	27
2.4 Entegrasyon için yollar açmak!	30
3. Kilise ve cemaatler için pratik fikirler	32
3.1 Birlikte kilise olmak	32
3.2 İmanı birlikte kutlamak	36
3.3 İmanı aktarmak ve ona tanıklık etmek	37
3.4 Sorumluluğu yüklenmek	41
4. Kilise ve toplum için sonuçlar	45
4.1 Diyalogu derinleştirmek: Daha kültürlerarası bir kilise geliştirmek	45
4.2 Kilisede barınak sağlamak: İltica hakkını güçlendirmek: Güvenli geçişi güvence altına almak	48
4.3 Bir göçmenlik yasası getirilmesi	51
4.4 Bir pozisyon almak	52
Sonuç	54

Giriş: “Yabancıydım ve beni içeri aldınız” (Matta 25:35)

Beni içeri aldınız

Bu ifade normal bir durumu tanımlar: Birinin eski hayatını geride bırakıp yenisine başlaması onun içeri alınmasına bağlıdır. Evlerinden kovulan veya kaçmaya zorlanan insanlar için Kutsal Kitap'taki bu ifade şu anlama gelir: Canlı olarak kaçımayı başardım, kurtuldum, hayatta tekrar yeni bir şansım var. İçeri alınmak onlar için hayati önem taşır.

Günümüzde dünyanın dört bir yanında milyonlarca insanın başına gelenler, Almanya'nın savaş ve savaş sonrası nesilleri için tanıdık şeylerdir. 1945'ten sonra binlerce insan evlerini kaybetti ve yeni bir ev kurma arayışına girişti. Bu durum hem onlar hem de takip eden nesiller üzerinde belirleyici izler bıraktı. Anavatanınızı veya yaşadığınız bölgeyi kaybetmek korkunç bir şeydir. Ama evlerinden kaçan veya zorla sürülenlere olan şey budur. İnsanlar evleri işgal edildiğinde, gasp edildiğinde veya yabancılar tarafından yönetildiğinde de evlerini kaybederler. Bir eve sahip olmak, güvenilir insanlarla birlikte tanıdık bir yerde korkusuzca ve iyi ilişkilerle yaşamak anlamına gelir. Başka bir deyişle kutsanmış olmak demektir.

Hristiyan geleneğimizde belli bir bakış açımız vardır. İsa burada kalıcı standartlar belirlemiştir: Sadık ve çalışkan insanlar Tanrı'nın kutsamasının tadına varmalıdırlar. Aynı zamanda yabancı, aç, susuz, hasta ve hatta suçlu insanlar da yaşayacak bir yer bulmalıdırlar. Bu kutsama aracılığıyla dünya insanların yuva kurduğu bir yer olur, Aden'in Doğusu. Böylece insanlar gelecekte onlar için gökte hazırlanmış olan evlerinin tadına şimdiden varır.

Yabancıydım

Yabancı olmak daima sıkıntı anlamına gelmez. Yabancılık aynı zamanda harika bir şeydir. Avrupa'daki kardeş şehirleri veya kiliseleri ziyaret etmenin daima egzotik ve çekici bir yanı vardır. Bu ziyaretler "büyük dünyanın" kapasitesini gözler önüne serer. Gittiğimiz yerlerde ev sahipleri tarafından kabul edildiğimiz şekilde, tanımadığımız insanları da misafirler olarak ağırlarız. İnsanların yabancı olmaya hakkı vardır.

Kendileri gibi olmaya hakları vardır ve kimse onları "bizim gibi ol yoksa içeri alınmayacaksınız" diye zorlayamaz. Yabancı olmak ve kabul edilmek bir çelişki değil, ama madeni bir paranın iki yüzü gibidir (Birbirleri arasındaki farklılığa izin verilmezse, uzun süredir birlikte olan bir çiftte ne olurdu ...).

Yabancı bir şey çekici de olabilir. Yabancı ve egzotik yemekleri keşfetme isteği bu konuda iyi bir örnektir. Ünlü ressamlar 20. yüzyılın başlarında Pasifik'in büyüsunü aradılar. Seyahat etme isteğimiz ve yabancı mutfaklara ve dünya turlarına olan büyük merakımız, yabancı ülkelerin çekiciliğinden, yabancı ve egzotik olanın çekiciliğinden kaynaklanır. Aynı zamanda yabancı bir şeye alışabiliriz ve onu takdir etme ve sahiplenme noktasına gelebiliriz. Ve hatta alışkanlıklarla ve kendine mal etme yoluyla yabancı bir şeyin özel karakterini kaybetmesinden üzüntü duyabiliriz.

Ama yabancı şeylerin farklı ve alışılmadık olmasının bizi endişelendirebileceği de doğrudur. Eski bir Alman atasözü şöyle der: "Yabancı topraklar, yabancı gelenekler." Bu, huzur bozucu olabilir. Yabancı bir şeyin huzur bozucu olmasının tek nedeni farklılığı değildir. Kendi yakın çevremize zarar verebilecek kötü niyetleri içinde gizleyebilir. Birini tanıdığınızı ve ona güvenebileceğinizi düşünürsünüz ve sonra peşi sıra ihanet, istismar, şiddet ve suç gelebilir. Latince hostis sözcüğünün hem "yabancı" hem de "düşman" anlamında kullanılmasının nedenleri vardır. Her birine yaklaşımımız dikkatli ve uyanık olmalıdır. Bir Afrika atasözü şöyle der: "Bir çocuğu yetiştirmek için köyün tamamına ihtiyacınız vardır."

Toplum, bireyleri yaşamlarına ve çalışmalarına dahil eder, onlara özen gösterir ve onları topluma yönlendirir. Ama bireyler standartları ihlal ettiklerinde sorunu dile getirmek ve ilgili yaptırımları uygulamak için derhal harekete geçer. Bu yalnızca çocuklar için geçerli değildir. Bu konuda eksik kalındığında ne olacağını öngörmek çok fazla hayal gücü gerektirmez. Ancak şunu aklımızdan çıkarmamalıyız: Almanya'ya bize gelip sığınan insanlar özel ve karmaşık bir dizi kurala tabidirler. Bunlar, yerli vatandaşlara değil sadece onlara uygulanan, ikamet ve çalışmayla ilgili yasalardır. Doğal olarak bu yasaları çiğneyerek suç işleyebilecek olanlar sadece mültecilerdir. Ama hırsızlık, dolandırıcılık, şiddet ve istismar ve hatta organize suçlar bakımından işler farklıdır. Bu alanlardaki Alman suçluların sayısı mültecilere oranla aynıdır. Başka bir deyişle, suçun ithal olması şart değildir, suç suçtur. Evet, mültecilerin ve göçmenlerin gelmesi nedeniyle gerçekleşen nüfus artışı bazı suç türlerinin çoğalmasına neden olmuştur. Uzmanlar, mülteciler ve göçmenler arasındaki suç oranının toplumun geri kalanındakinden daha fazla olmadığını söylüyorlar. Daha doğrusu yeni gelenlerle yerliler bu konuda aynıdır: Kültürel kökene, dini veya felsefi aidiyete ya da sosyal konuma bakılmaksızın, suçu ve bunun önlenmesine hizmet edenleri destekleyen unsurlar vardır.

2016'da Alman nüfusunun %22,5'i göçmen kökenliydi ve bu oran NRW'de %27,2'ydi (Kaynak: Jahrbuch İstatistikleri 2017). Orada şöyle yazar: "Kendisi veya en azından ebeveynlerinden biri Alman vatandaşı olarak doğmamış olanlar göçmen kökenli sayılır. Tüm yabancılar, ikinci dünya savaşından sonra Almanya'ya göç etmiş tüm etnik Almanlar ve vatandaşlık verilenler, göçmen kökenli kapsamına girerler. Alman vatandaşı olarak doğmuş ama en azından ebeveynlerinden biri yabancı, etnik Alman veya vatandaşlık verilmiş kişiler de göçmen kökenli sayılırlar."

Neden tekrar göç hakkında konuşuyoruz?

Westphalia Müjdecı Kilisesi, üyeleriyle, cemaatleriyle ve teşkilat yapısıyla hem zulüm gerekçesiyle hem de ekonomik sıkıntılar, savaş ve iç savaş gibi diğer nedenlerle bize gelmiş olanları kabul etmek ve onları toplumla birleştirmek konusunda güçlü bir şekilde müdahil olmuştur. Temel sorunlar ve mevcut zorluklarla ilgili, kendisine müjdeye dayalı bir konum belirlemiştir. Westphalia Müjdecı Kilisesi neden bugün "kilise ve göç" hakkındaki bu program raporuyla halka hitap ediyor? Çünkü kendimize yeniden ve esaslı bir konum belirlemenin gerekli olduğunu düşünüyoruz. Durum son birkaç ay içinde daha da kötüye gitti ve sorunlar daha acil hale geldi. Aynı zamanda bu konudaki tartışmalar uzlaşından uzaklaşmaya ve engellenmeye başladı.

2015 yılından itibaren bir milyondan fazla çocuk, kadın ve erkek savaş, terör, siyasi zulüm ve şiddetten dolayı, ölüm korkusundan uzak bir yaşam umuduyla bize, Almanya'ya geldiler.

Bitmez tükenmez bir enerjiyle sayısız Alman vatandaşı, Hristiyan cemaatleri, Hristiyan ve laik sosyal yardım kuruluşları, girişimciler, dernekler, şirketler ve sendikalar, yerel cemaat önderleriyle uyum içinde, kendilerini mültecilere adadılar ve beklenmedik derecede iyi bir karşılama kültürü yarattılar.

“Mülteciler aracılığıyla birçok yeni arkadaş edindim. Çok şey öğrendim ve bana büyük bir minnettarlık ve misafirperverlik gösteriyorlar”.

(52 yaşında bir erkek)

Bununla birlikte, bu kadar kapsamlı ve yüksek oranlı bir göç toplumumuzun bütünlüğü için de büyük bir zorluk teşkil eder. Belirsizlik ve gerginliklere yol açmıştır.

Öte yandan, mültecileri toplumumuzla kalıcı olarak kaynaştırmak uzun vadeli, azim gerektiren ve zorlu bir görevdir. Yetişkinler, çocuklar ve gençler Almanca öğrenmeli, uygun barınma yerleri edinmenin ve eğitime ve iş hayatına katılmanın yollarını bulmalıdırlar.

Ancak toplumumuzdaki birçok insan zaten derin bir huzursuzluk içindedir. Alıştıkları dünya hızla ve derinden değişmektedir ve bu şaşırtıcı karmaşanın ortasında kendi yerlerinden giderek daha az emindirler. Ekonomik ve kültürel küreselleşme yerleşik değerleri tehdit eder. Dijitalleşme, hızlı yer değiştirme, yeni çalışma biçimleri ve artan bireyselleşme hayal bile edilemeyen yeni olanaklara kapı açmıştır. Aynı zamanda, birçok insan için tanıdık yaşam kalıpları, güvenlik faktörleri ve referans yapıları sorgulanır hale gelmiştir. Küresel ekonomide her zamankinden daha hızlı baş gösteren çalkantıları anlamak zorlaşır. Vatandaşlar olarak hayatlarındaki kilit unsurlar hızla kontrollerinden çıkıyor gibidir. En büyük korku da, bu gelişmelerin kendi geleceklerindeki fırsatlar için bir tehdit olduğunu düşünmeleridir.

Birçok insan, bize mülteci veya göçmen olarak gelenleri bu endişe ve korkularla kişiselleştirir veya buna neden olan kişiler olarak algılar. Entegrasyon, birçok zorluk ve sorunla bağlantılı karmaşık, uzun vadeli bir süreçtir. Birçokları artan bir şekilde bununla başa çıkmayacaklarını hisseder. Çeşitlilik içinde bir yaşam kulağa çok hoş gelse de bunu kendi tanıdık yaşam tarzları için bir tehdit olarak algırlar. Bazıları da toplumdaki yetenekli ve istekli göçmenlerin sayısının artmasını kendi meslekleri için bir tehdit olarak görür.

Aynı zamanda, günümüz popülistlerinin ve aşırı sağcılarının bu belirsizlikleri, endişeleri ve gerginlikleri sömürdüklerini görmekteyiz. Toplumun endişelerini bunalıma ve nefrete dönüştürüyorlar. Bu nefreti göçmen kökenlilere ve mültecilere ve aynı zamanda göçmenlerin ve mültecilerin haklarını savunan insanlara yönlendiriyorlar. Nefret söylemini ve korkutma teşebbüslerini açıkça ifşa etmek ve bunlara karşı direnmek önemlidir.

“2015’ten beri birçok mülteciyle ilgilendim. Başlangıçta her şey iyiydi. Zamanımın ve enerjimin büyük bir bölümünü ‘feda ettim’. Bazı vakalarda, gelişim o kadar yavaş ve zahmetli oluyordu ki heyecanımız azaldı. Birçoklarının bir yere varamadığını görerek sömürülmüş gibi hissediyorum”.

(53 yaşında bir kadın)

Kilise, yönlendirmeye ve böyle bir durumda nesnel bir tartışmaya nasıl katkıda bulunabilir? Kutsal Kitap’taki umutla ilgili hikayeler ve tasvirler insanları kendi belirsizlikleri ve endişeleri içinde nasıl destekleyebilir? Kutsal Kitap temelli bu umut yaşamlarımız ve eylemlerimiz için, adanmışlığımıza ihtiyaç duyan insanlarla dayanışma içinde olmamız için nasıl bir güç kaynağı olabilir? Şeffaflık olmamasına rağmen, belirsizliklere ve mevcut gelişmelerin bilinmeyen getirilerine rağmen, bu bizi geleceği şekillendirme konusunda nasıl teşvik edebilir?

“Kutsal Kitap’ı bilmiyorum. Oradaki herkesin göçmen olduğu doğru mu?[...] Günümüzdeki bu göçmenlik ve mültecilik meselesi, doğrudan İsa’nın zamanı ile bağlantılıysa yüceltilir”.

(Ulrich Müller, emekli itfaiyeci, Schwerte)

Westphalia Müzeci Kilisesinin program raporu gökten inmiş bir mesaj değildir. Siyasi ve sosyal yaşamda ortaklarımızla yakın ilişkilerden kaynaklanan bir bakış açısıyla konuşur. Tecrübelerimizle ve görüşlerimizle toplumsal tartışmaya katkıda bulunmak istiyoruz. Ve toplumsal müzakerelerden bir şeyler öğrenmek istiyoruz. Hristiyanlar olarak temel duruşumuzu sürekli ayarlamamız ve düzeltmemiz, ama aynı zamanda güvenceyi ve şeffaflığı aramamız gerektiğinin farkındayız. Gelecekte karşımıza çıkacak zorluklar ışığında kilisenin vekaletini ve özel görevlerini bu şekilde anlıyoruz. Bu nedenle, bu program raporunun interaktif internet versiyonunun sunduğu doğrudan cevap ve iletişim olanaklarını dört gözle bekliyoruz. İçinde resimler, hikayeler, filmler, röportajlar, paylaşımlar, ayrıntılı istatistikler ve diğer metinler gibi ek materyaller de bulunan raporun tamamına buradan ulaşabilirsiniz: kircheundmigration.ekvw.de

İlham alın ve cevaplarınızla bize ilham verin!

1. Kutsal Kitap ve ilahiyattan gelen güvence

1.1 Göç ve göçebeliğin tanığı olarak Kutsal Kitap

Günümüzün farklı göç gerçeklikleri arasında Kutsal Kitap'a baktığımızda tanıdık hikayelere rastlarız ve bunları yeni bir gözle okumaya zorlarız. Bu özellikle Avrupa'daki yerleşik kiliseler için, Kutsal Kitap'ın başından sonuna dek göçmenlik deneyimleri, anıları ve umutlarıyla dolu bir kitap olduğu gerçeğini yeniden keşfetme fırsatını verir.

Kutsal Kitap gezgin ve yolculuk eden insanlar hakkındadır. Bir taraftan bunun ne kadar zor olduğunu gösterir. Ama öte yandan Kutsal Kitap itibar, armağanlar, imanın gücü ve göçmenlerin kutsanması hakkındadır. Bunun içinden günümüze dair ve göçmen bir toplumda kilisenin yaşamı ve çalışması hakkındaki sorun için bir çift hatırlatma bize ulaşır.

Günümüzde göçmenler kısıtlıklar ve sorunlar bağlamında ele alınırken, Yahudi-Hristiyan inanç geleneğinin merkezindeki Kutsal Kitap meselleri, onların bunlarla başa çıkmalarını ve gelişmelerini anlatır. Kutsal Kitap metinleri, göçmenlerin sıkıntılarını ve sefaletlerini gizlemeden, onları sadece göçmenlik kaderlerinden dolayı acı çeken insanlar olarak değil, aynı zamanda Tanrı tarafından yönlendirildiklerini, desteklendiklerini ve ödüllendirildiklerini bilerek kaderlerini şekillendiren ve değiştiren, verimli hale getiren insanlar olarak bahseder.

Kutsal Kitap'taki iman meselleri çoğunlukla yer değiştirme ve yabancılıkla ilgilidir. Bu hatıra mültecilerin ve göçmenlerin tek taraflı görüşünde bir şeylerin eksik olduğu görüşünü değiştirir. Dahası, iyi yapılanmış ve derin köklere sahip ana akım kiliselerimiz hakkında sorular sormamıza neden olur. Yeni başlangıçları, süreçleri ve insanları kabul etmek için ne dereceye kadar esneğiz ve hazırız?

Mülteciler

MGünümüzde 68,5 milyondan fazla insan ülkelerini terk etti. Alman kalkınma ajansı Dünya için Ekmek'e göre, bu rekor bir rakamdır. Her on mülteci den dokuzu gelişmekte olan ülkelere sığınmak istemektedir. Dört milyon sığınmacı, kendi halkının günlük geliri bile \$1,25'dan az olan dünyanın en fakir ülkelerine sığındı.

Deneyimin yoğunluğu

Kutsal Kitap'ta göçmenlikle ilgili bu kadar çok metin bulunması, öncelikle insanların hep bir yer değiştirme içinde olduklarını bize gösterir. Kutsal Kitap'taki manzaralar daima kavgaların, savaşların ve emperyalist güçlerin çıkar çatışmalarının sahneleri oldu. Mısırlıların savaş seferlerinden Mezopotamya imparatorluklarından Büyük İskender ve Romalıların fethine kadar, halk ve küçük devletler yüzlerce yıldır neredeyse kesintisiz bir şekilde yabancı güçlerin yönetimine, kuşatmaya ve işgale maruz kaldılar. Her şeyden önce kovma, sınır dışı etme ve zorla çalıştırma, eski imparatorlukların gerçekliğine aitti. İ.Ö 8. ve 6. yüzyıllardaki büyük sürgün deneyimleri iman ve İbranice Kutsal Kitap metinleri üzerinde özellikle etkili oldu. Yüzbinlerce İsrail ve Yahuda vatandaşı sınır dışı edildi veya Asur ve Babil'e zorla yerleştirildiler. Gündelik sıkıntıların yanı sıra, kendi inançlarını canlı ve sürdürülebilir tutmakla ilgili ruhsal ve dinsel bir zorlukla da karşı karşıydılar. Açıkça 'Tanrı ve dünya' hakkındaki her şeyi yeniden düşünmeleri gerekiyordu.

Mülteci Yakup, köle Yusuf veya Pers kralının sarayındaki Ester gibi göçmen şahsiyetler, bu gerçeği tüm nesiller ve insanlığın göçmenlik belleği için daha da pekiştirir. Bu insanlar sadece gerçekleri bildirmekle kalmayıp, onları deneyimle, umutla ve bu mesellerden ve yabancılık gerçeğinden deneyimlenebilen Tanrı'nın bizzat kendi yabancılığının kesinliğiyle birleştirirler. Dahası, Tanrı onlarla birlikte yürüyen kişi olarak gösterilir.

1.2 İsrail'in harika meselleri

Cennetten kovuluş (Yar.3:23-24) ve Kayın'ın "Aden'in doğusuna" gidiş (Yar.4:16) öyküleri, Kutsal Kitap yazarlarının insanlık tarihini, kültürün ve medeniyetin gelişimini açıkça bir göç olayı olarak hayal ettiklerini gösterir.

Ama Kutsal Kitap'taki İsrail kendi hikayesini çoklu göçlerden biri olarak anlatır ve Musevilik bunu günümüze dek sürdürür. Bu her şeyden önce İsrail'in anneleri ve babalarının, atalarının, Mezopotamya'dan Kenan'a gittikleri yolun ve Vaat Edilmiş Ülke'deki hayatlarının hikayesidir. Hikayenin başından itibaren İsrail'in, Tanrı tarafından seçildiğinin ve Tanrı'nın bu özel hikayeye "yeryüzündeki tüm halklara" verdiği kutsamanın altında kendi yolunu izlemeye çağrıldığına farkında olduğunu görürüz (Yar.12:1-4).

Bu gönderme kapsamında, metinler ayrıca kendi ülkelerinde, akrabaları ve aileleri arasında yaşayarak yabancı ülkede kendi kimliklerini koruma isteğini ve dini görevini de içerir. Günümüzde hala birçok göçmen toplumda eski Musevi geleneklerine rastlamak mümkündür.

Ancak aynı zamanda ve bu temelde, ataların hikayeleri çatışmaların barışçıl çözümlerinden de bahseder. İşbirliğini ve başkalarına karşı hakkaniyetli sınır çizimlerini anlatırlar ve İbrahim'in ailesiyle ülkenin diğer sakinleri arasındaki karşılıklı dini iletişimin de altını çizerler. Sonraki, atalarının Tanrısı'yla olan özel ilişkisini anlar (Yar.23:8; 14:18) ve önceki, bekledikleri gibi Tanrı korkusunun orada olduğunu öğrenir (Yar 20:14) ve birbirleri için dua etmeye çağırılırlar (Yar.20:17).

Mısır'dan Çıkış hikayesi, İsrail'in ikinci göç öyküsüdür. Daha siyasi ve hırçın bir hikayedir. Tanrı'nın, Mısır devletinin ezilen köleleri için sağladığı kurtuluşa tanıklık eder ve hukuka ve ilkelere bağlılığın özgürlük için ne kadar gerekli olduğunu gösterir. Tevrat, yani İsrail'de uygulanan yasanın tümü, bu özgürlük ve yolculuk deneyimiyle ilgilidir. Özgürlüğe hizmet eder ve özgürlük Tanrısı'nın bir armağanıdır (Çıkış 20:1).

Özellikle Mısır'dan Çıkış hatırlarıyla ve Kenan ülkesini işgalle ilgili metinlerde ve hikayelerde bazen diğer insanlara karşı kullanılan düşmanca dil bizi şaşırtır. Bu metinler genellikle İsraililerin birçok eski imparatorluk altında uğradıkları eziyetin ve şiddetin vahşi deneyimlerini yansıtır.

Yabancılık ve yasa

Yine de, “yabancıların” Tevrat’ta kendine özgü haklarının olması kayda değerdir. Yabancı anlamına gelen diğer sözcüklerin dışında, İbranicede “yabancı” için kullanılan ger sözcüğü, bir yerde kalıcı olarak yaşayan ama kökü oradan gelmeyen insanlar anlamındadır. Yerleşik bir oymağa ait değildirler ve dolayısıyla kendi mülklerine sahip tam (erkek) vatandaşlar gibi hakları yoktur. Tevrat’ın farklı yasal gelenekleri, yabancıların İsrail’in dini geleneklerine tabi olmaları gereken yolları (Şabat Günü dinlenmesi gibi) ve hangi şartlar altında İsrail’in ibadet hizmetlerine katılabileceklerini ayrıntılı şekilde ortaya koyar.

Ayrıca, İsrail’in yabancılara karşı nasıl davranması gerektiğine çok büyük değer atfedilir. Burada yabancılar tabiri caizse, adil sosyal mevzuatın bir ölçütüdür (Çıkış 22:20-23:9). Zayıf konumlarından dolayı (İsrail’in dulları ve yetimleri gibi) ekonomik, sosyal ve yasal saldırılara karşı özel koruma ve muhtaç İsraililer tarafından alınan türden sosyal yardımın güvence altına alınması için özel refah düzenlemeleri uygulanır (Yas. Tek.14:29).

Yabancıyı kendi gibi sevmenin bir nedeni ve dürtüsü olarak (Lev.19:33), “siz de Mısır’da yabancıydınız” (Çıkış 22:21) ifadesi defalarca vurgulanır. “Yabancılığın ne olduğunu bilirsiniz” (Çıkış 23:9).

Bu nedenle, Kutsal Kitap’ın yabancılarla ilgili ahlak kurallarının özünde hafızanın canlı tutulması vardır. Kendi ülkenizin zenginlik ve armağanlarının tadını çıkarırken, ezelden beri orada olmadığınızı ve şu anda da orada yalnız olmadığınızı aklınızdan çıkarmamalısınız. Yerel halkı oluşturan insanlar, nesiller boyu yerleşik kalsalar bile, kendi hayatlarını yabancılar olarak hatırlamaya devam etme görevini üstlenmelidirler.

Bu tıpkı günümüzdeki gibi, muhtemelen o zaman da bir kural değildi. Aksi takdirde, koruma (Çıkış 22:20), katılım ve yabancılar için eşit muamele (Sayım 15:15) ideali bu kadar çok vurgulanmazdı. Kutsal Kitap zamanında hayat yabancılar için güllük gülistanlık değildi. Öyle olsaydı, Kutsal Kitap metinleri yabancıların kesin olarak boyun eğdirilmesinin fantezilerini ve hatta onları kesinlikle İsrail’den dışlamakla ilgili fikirleri içermezdi (Neh.13). Burada yabancılara karşı sert ve endişeli bir bakış hissederiz. Bu bakış, olumsuz korkuları veya deneyimleri, iç gerilimi, kendi kimliklerine karşı hissettikleri tehdidi ve kimliklerini koruma isteğini yansıtır. Bunun temelinde, Yahudi toplumunun eski imparatorlukların baskısı altında kültürel ve politik olarak çaktığı sıkıntılar vardır. “Yabancı” bir kadınla evlenmenin Tanrı’dan ayrı düşmeye neden olması (Yas. Tek.7:23) ve İsrail’in özel kimliğini kaybetmesi somut bir endişedir.

Değişen sınırlar

Ancak bu görüş kendini, İsrail'in İbranice Kutsal Kitap'ında ve bizim Eski Ahit'imizde çelişkiden koruyamaz. Örneğin, iki dul olan Naomi ve Rut'un hikayesinde bu göze çarpar. İsrail'li Naomi, komşu ülke Moav'dan Moavlı gelini Rut'la beraber geri dönmektedir. Kıtık zamanında orada iyi ağırlanmış ve oğullarına eşler bulmuştur.

İsrail'in geçmişine ve kimliğine dair belli bir bakış açısına göre, bu halkın üyeleriyle evlenmek açıkça Tanrı'nın isteğine aykırıydı (Ezra 9-10; Neh.13:23-27). Moavlılar'ın durumunda, Tevrat (Yas. Tek.23:4) İsraililer Mısır'dan çıktığında Moavlılar'ın onlara çölde ekmek ve su vermeyi reddettiklerini bildirir.

Rut'un hikayesi bunun aksini söyler ve dolayısıyla Tevrat'ın ilgili ayetinin gerektirdiği şekilde temel dışlanma varsayımını baltalar. Moavlı Rut İsraili Naomi'ye kol kanat germektedir. Onun dayanışması insani bir iyiliğin akışını tamamen harekete geçirir ve sınırları aşar. Tanrı harekete geçer (Rut 2:10-12). Her ikisi de, 'vatandaş' ve yabancı olarak, karşılıklı iyilik armağanlarından yararlanırlar.

Bu durum sadece Rut'un bir yabancı olarak İsrail'de yaşayabilmesiyle sonuçlanmaz. Hikaye aynı zamanda, sosyal olarak dezavantajlı durumda olan Naomi'nin (Rut 4:14-15) tekrar geliştiğini ve bütün İsrail'de bereketin ve refahın arttığını vurgular.

Rut kitabındaki son kayıt (Rut 4:14-22), bunu daha da değerli kılar. Bir göçmen olan Rut, İsrail'in en büyük ve görkemli kralı Davut'un büyük-büyükannesidir. Ve Yeni Ahit'in başlangıcı (Mat.1:5) Rut'u açıkça İsa'nın atalarının annesi olarak adlandırarak, bu düşünce tarzını sürdürür.

1.3 Yolculuk eden bir yabancı: İsa Mesih

Yoldaki resimler ve gerçekler

İsa'nın çevresindekiler ve ilk Hristiyan cemaatlerini oluşturanlar, İsrail'in Kutsal Kitap geleneğinden gelen ve onunla yaşayan insanlardı. Kutsal Kitap'ta yolculuğun neyi simgelediğini biliyor ve ona güveniyorlardı. İsa'yla olan deneyimlerini bu temelde yorumladılar.

İnciller yeryüzündeki İsa'yı yolculuk eden normal bir adam olarak anlatır. O'nun yolu Tanrı'nın yaklaştığını gösterir (Mar.1:14). Kendisinin ve öğrencilerinin yolculuğu, İsrail'in Tanrı ile olan yolculuğunu ortaya koyar ve bunu daha ileri götürür (Mat.2). İsa'nın gelişi, yeryüzünde kalışı ve Baba'ya dönüşü, özellikle de Yuhanna İncili'ndeki veda konuşması (Yuh.13-17), Tanrı'nın Oğlu olduğunun ve imanın gücünün temel açıklamalarıdır.

Tanrı'nın halkı İsrail'le, diğer halklar arasındaki etnik sınırlar İncillerde belirgindir ve bazı durumlarda bu sınırlar vurgulanır (Mat.10:5). Ama aynı zamanda, İsa insanları şaşırtarak sınırları aşmayı da bilir (Mat.15:21-28). İncillerin anlattığı gibi sadece onlar değil, İsa da yol boyunca öğrenir. Ve dirilmiş Mesih, bütün ulusları kucaklamak için bu öğrenme topluluğunu genişletir (Mat.20:28).

Elçilerin İşleri, Tanrı'nın Ruh'uyla Tanrı'nın isteğinin Mesih'e imanın Yahudi olmayanlara da ulaşması olduğunu anlatır (Elç.10). Aynı zamanda, yeni "Yol" un (Elç.9:2) aslında imanlıları göçmenlere dönüştürdüğünün farkına varılır (Elç.11:19-20). İyi planlanmış misyon yolculukları gibi, kaçmak ve zulüm de (Elç.18:1-3; bkz. Rom. 16:3-4), ilk Hristiyanlığın ortaya çıkması ve yayılması hikayesinin bir parçasıydı.

O zamanlarda Asya'dan Avrupa'ya geçmek, bugünkü Türkiye'den Yunanistan anakarasına geçmek gibi, kültürel olarak günümüzdeki kadar önem taşııyordu ama yine de Elçilerin İşleri kitabı bu adımın altını çizerek (Elç.16:9-40). Şaşırtıcı şekilde, Havariler ve Mesih'in mesajı Avrupa kıtasının Filipi şehrine ulaştığında (Elç.16:11-15, 40), kumaş ticareti yapan Lidya adında bir kadında önce misafirperverlik ve sonra da iman buldular. Adının ima ettiği gibi muhtemelen Asya'dan, Lidya'nın batı Türkiye bölgesinden gelmiş bir kadındı. Bu sadece o zamanlarda göçmenliğin her gün ve çalışma hayatında belirlendiğini göstermekle kalmaz. "Hristiyan Avrupa" nın şafağı bu nedenle göçmen misafirperverliği ile işaretlendi ve Elçilerin İşleri'ndeki hikayeye göre, Avrupa'nın ilk Hristiyan'ı Anadolu'dandı.

Genç cemaatler, Yahudi geleneğinden gelen insanları diğer etnik, kültürel, politik ve dini geleneklerden insanlarla bir araya getirdiler. Farklı gelenekler ve düşüncelerle bir arada olmak günlük hayatın bir parçasıydı. Bu, yeme-içme ve sünnet yasaları ve çeşitli tavizlerle ilgili (1.Kor.8; Elç.15) şiddetli çatışmalara da neden oldu (Rom.14; Gal.2:11-14; 5:1-6). Pavlus'un imanla aklanma öğretisi, çeşitlilikteki birlik için verilen bu mücadeleye dayanır. Vaftiz değişik insanlar arasında birlik ve eşitlik yaratır (Gal.3:28). Mesih'e ait olmaya, Mesih'te olmaya Tevrat'ın Yahudiler için öngördüğü törensel saflık ve sosyal dışlanma kısıtlamaları ile karar verilmez. Tanrı'ya yabancı olmanın duvarları yerle bir olmuştur. Mesih ve O'nun ölümü Yahudi olmayanları da Tanrı'nın ev halkı yapar (Ef.2:12-19).

Yabancı bir ülkede Mesih

“Yabancıydım, beni içeri aldınız” (Mat.25:35, 38, 43). Bu, İsa'nın mesellerinde dünyayı yargılamaya gelmiş olan İnsanoğlu ve Kral olarak kendisi hakkında söyledikleridir. Meselin mesajı hem sade hem inceliklidir. Sadedir, çünkü yargıç olan Kral açlara ve susuzlara, çıplaklara, hastalara ve tutsaklara karşı yapılan davranışları çağların sonunda yargılayacak ve yabancılara karşı bu davranışları kendisine yapılmış veya yapılmamış olan şeyler olarak değerlendirecektir. Yabancılar burada diğer sosyal açıdan dezavantajlı kişilerle birlikte gruplandırılmıştır ve dolayısıyla aralarında bir rekabet unsuru olamaz. Mesel, diğer muhtaç kişilere nazaran yabancıları tercih etmekten veya onları dezavantajlı görmekten bahsetmez.

Eski Ahit'e göre, evsizlere baskı uygulayan kişi yaratıcısını küçümser (Özd.31), çünkü onlar Tanrı'nın suretinde yaratılmışlardır. Aynı şekilde, İsa'nın meselinde dünyanın yargıç da “ailemin üyelerinin” en küçüğüne olan saygısı(zlığı)nı kendisiyle ilişkilendirir. Bu görüş açısı her düşkün ve yoksun insanı, Mesih'le ilişkilendirerek yeni bir gerçekliğe yerleştirir.

Meselin mesajı şaşırtıcı boyutuyla aynı zamanda inceliklidir. Doğru insanlar sorarlar: “Seni ne zaman aç görüp doyurduk, susuz görüp su verdik?”.

Dolayısıyla hasta, aç ya da zindanda olsun, yabancılar derhal Mesih için ve hatta Mesih olarak tercih edilmemelidir, ama bir yabancıнын içinden Mesih tarafından şaşırtılmayı beklemek daima doğrudur.

Bir yabancı olarak Hristiyan olmak- Tanrı'nın gezgin halkı

Özellikle Yeni Ahit mektupları, yabancı olmanın, hatta evsiz olmanın iman hayatının bir parçası olduğunu sürekli vurgular. Genç cemaatler kendilerini göçte ve İbranice Kutsal Kitap'taki yabancılık öykülerinde tanırırlar. Sürekli bir yer değiştirme ve göç etme kavramı içinde kendi kimliklerini oluştururlar. Örneğin, 1. Petrus'un yazarı cemaati ele alırken "sürgün" sözcüğünü kullanır. Hristiyanlar yabancısıdır ve seçilmiştir (Grekçede kilise için kullanılan kelime aynı sözcükten türemiştir); bunlar madeni paranın iki yüzü gibidirler (1.Petrus 1:1, 17; 2:11).

İbranilere mektup bunu belli bir derinliğe kadar geliştirir. Hristiyan okurları İsrail'in göç öykülerinin içine yerleştirir. Onları orada başlayan ama sonu gelmemiş olan bir yola götürür. Tıpkı İsrail'in, bir zamanlar Tanrı'nın onları Mısır'dan çıkarırken vaat ettiği varış ve rahata (Tanrı hala vadetmeye devam ediyor) kavuşmak için (Yas.Tek.12:9; Mez.95:11) umut ettiği (ve hala etmeye devam ediyorlar) gibi, Mesih inanlıları da bir çıkış yolculuğundadır ve rahata kavuşmak için (İbr.4:9) Tanrı'nın vaatlerinin tamamlanacağı yere doğru yolculuklarına devam ederler. "Miras alacağı yere gitmesi için" (İbr.11:8-10) itaatle yola çıkan İbrahim gibi, Hristiyanların da "burada kalıcı bir kenti yoktur ve gelecekteki kenti özlerler" (İbr.13:14). Bu, bir hasret, uzaklaşma ve uzağa bakma tutumuna yol açar (İbr.4:11 ve 11:14).

Tanrı'yla birlikte ve Tanrı'nın yolunda olan cemaat adeta imanlılardan göçmenlere dönüşür. Umutları, eylemleri, yaklaşımları ve davranışları burada ve şimdi gerçekleşmez. Pavlus'un yazdığı gibi "onların vatani göklerde" (Fil.1:27; 3:20) ve bu nedenle "bu dünyadan değildirler." Kilise ve iman "ruhsal göçmenlerin" gözüyle bakarak göç gerçeğini ve göçmenlerin imanını, Tanrı'nın önünde kendi gerçek kimliklerini yansıtan bir ayna olarak algılar.

Bize sorulan soru şudur: Nerede hala yabancıyız ve nerede uzun zamandır yerleşmişiz? Hangi yöne doğru yola çıkmak istiyoruz ve neye dikkat etmek istiyoruz?

Karanlıkta yürüyen halk ...

3 Ekim 2013 akşamı geç saatlerde bir filika, Eritre ve Somali'den gelen 500'den fazla kişi ile Akdeniz'deki Lampedusa adası açıklarında karaya oturdu. Ada halkı gürültücü martılara rağmen, karanlıktaki çaresiz yardım çağlıklarını duyuyordu. Tekne birkaç dakika içinde battı. Kazazedeler beş saat boyunca suyun üzerinde kaldılar. O gece boğulan 368 kişiden 108'i ambarda kilitli haldeydi. Onların arasında, kazadan hemen önce doğum yapan ve bebeğiyle birlikte ölen 20 yaşında Eritre'li bir kadın da vardı. Bu insanlardan bazıları Lampedusa'da gömüldü. Yanlarındaki eşyalar küçük bir mağazada sergilendi; kıyafetler, mataralar, Kutsal Kitaplar ve Kuranlar, akrabalarının resimleri. Birkaç eşyanın dünyamıza getirdiği şey, ölüm gölgesinin ülkesinde olanlarla bizim aramızda uzanan acımasız körfezin sessiz tanıklığıydı. Bu olay, onların gözünde Vaat Edilmiş Ülke olan, özlemini duydukları yere giderken gerçekleşti.

“Karanlıkta yürüyen halk Büyük bir ışık görecek; Ölümün gölgelediği diyarda Yaşayanların üzerine ışık parlayacak”.

(Yeşaya 9:2)

Noel öncesi dönemde okunan bu bölüm bize çok tanıdık, ama karanlıkta yaşayanları hatırladığımızda kulağa ne kadar da gerçeklikten uzak ve hatta alaycı gelir. Martin Buber'in çevirisi bu durumu daha da fazla öne çıkartır: Karanlık denizde kaybolan insanlar büyük bir ışık görür ve bu ışık ölümün gölgesinde yaşayanların üzerinde parlar.

Ağır asker botlarının sesiyle uykuları kaçan ve tozlu molozlarda çocukları için yiyecek bir şeyler aramak için çöllerde dolaşanların kulaklarında bu ses nasıl yankılanır? Onlar için Eski Ahit peygamberlerinin vaatleri bizim için olduğundan daha mı az veya çok gerçektir? Yolculuklarında karanlık gecelerde nasıl hissederler?

Yola çıkan birçokları sıkıntılarının baskısı altında inançlarına sarılırlar. Beraberlerinde getirdikleri Kutsal Kitaplar ve Kuranlar buna tanıklık eder. İmanları tek umutlarıdır ve aynı zamanda itici güçleridir. Umut göçün motorudur. Onun içinde yeni yaşamın tohumu, her şeyi geride bırakmanın ve yenisine başlamanın gücü bulunur. Bu ne büyük bir çaba demektir! Ne güçlü bir vizyon gerektirir; ölümün gölgesinin diyarından yola çıktıktan sonra, Tanrı'nın ayaklarının nereye gidebileceğini göstereceğine olan iman!

Bize gelen insanlar, dağları yerinden oynatan imana ve Kutsal Ruh'un gücüyle her tür engelin aşılabileceğine dair umuda tanıklık ederler.

Bir gün tüm karanlığı yutacak olan o büyük ışığı bize anlatırlar. Onlar bu ışığı görmüşlerdir ve bize seslenirler: *Işık geliyor!*

1.4 Tanrı'nın misyonunda İsa Mesih'in kilisesi

Tanrı'nın dünyaya olan sevgisi İsa Mesih'te şekillendi. Tanrı'nın krallığı O'nun şahsında ve yaşamında ortaya çıktı; şaşırtıcı, akıl almaz derecede yeni ve özgürleştirici. O'nun dirilişi ölümün kesinliğini bozdu ve acı çeken herkese bir umut reçetesi verdi.

Ruh'u aracılığıyla, Mesih insanları kendi işine çekti. İnsanların kardeş ve kız kardeşler olarak, Mesih'in dostları olarak ve Tanrı'nın yaratılıştaki iyi niyetinin farkına vararak yaşamalarını ve davranmalarını mümkün kıldı. Klasik ilahiyat bunu şöyle ifade eder: İman eden herkes Mesih'in "krallık yönetiminde" pay sahibidir. Bu kral, "yönetimi" paylaşmak için dostlarını kazanmak isteyen bir kardeş ve dosttur. O'nun dostlarına karşı genellikle göze çarpmayan sevgi, onaylama ve güçlendirme eylemleriyle bu yönetim çekici ve güçlü hale gelir. Bu yönetimin temel unsurlarından biri komşularını sevmektir. Bu, fiziksel ya da ruhsal sıkıntı çeken düşkünlere yardım etmekle ilgilidir. Ama aynı zamanda, göz göze karşılaşma, diğerini anlama çabası, onu farklılıklarıyla kabul etme ve birbirinden öğrenme isteği ile ilgilidir. Böylece Tanrı'nın krallığı bu olağanüstü komşu sevgisiyle şekillenir.

Ancak İsa'nın hayatı, sadece insanları nazikçe kabul etmek, onları kendi cemaatinin masasına davet etmek, bedenleri ve ruhları acıdan özgürleştirmekten ibaret değildir. İsa'nın hayatı aynı zamanda kurtuluş ve kötülük, fesat, yalanlar ve gerçekleri dile getiren, gerçek ve adalet arayışı için coşku uyandıran bir peygamberin yaşamıdır. İsa Mesih biz insanları, bu ciddi ve eleştirel varoluş için kazanmak ister. O'nun çarmıhı, Tanrı'nın krallığının güçlerine güvenmeyen insanların ne kadar güçsüz ve çaresiz olduğunu açıkça sergiler. Zamanının en güçlü imparatorluğu Roma, O'na ve Tanrı'nın O'ndaki sevgi eylemine karşı cephe alır. Egemen din O'na ve O'nun ilanına karşı çıkar. Laik ve dini yasalar O'nu çökertmek için birleşirler. Toplumsal ahlak ve görüş, "Hosanna!" diye bağırır ve sonra O'nu "çarmıha gerer". Böyle bir güç perdesinin ardında ve seslerin kargaşasında, sağlıklı bir zihinle sakin bir peygamberlik sesi tutmak zordur. Ancak, Ruh'uyla bizi Tanrı'nın gelecek olan krallığına kazanmak isteyen Mesih, bizim adalet ve esenlik yollarını arayacağımıza güvenir. Başkalarını kazanacağımıza ve onları bu yolların ne kadar güvenilir, özgürleştirici ve tatmin edici olduğuna ikna edeceğimize güvenir.

Son olarak, yaşamıyla örnek olarak ve Ruh'unun gücüyle, Mesih kendi "kahinlik varoluşunu" paylaşmamızı sağlar. Martin Luther'in dediği gibi: "Vaftiz suyundan çıkan herkes, zaten rahip, episkopos ve papa olmakla övünebilir." Mesih'in Ruh aracılığıyla insanlar kendilerini ve başkalarını sevgi, iyilik ve merhamet Tanrısı'na yönlendirebilir ve sözle ve eylemle O'nun tanıkları olabilirler. Zorluklardan ve acılardan yeni ve iyi bir şey yaratmaya gücü yeten Tanrı'ya güvenebilmeleri mümkün olur. Buna, nefreti artıran, katı yürek ve kötü niyetle hareket eden tüm tutumlardan uzak durmak da dahildir. Kendi Ruh'unun gücüyle İsa Mesih'in ve gelecek olan krallığının varlığının uzak hayaller olmadığını görmek teselli edici ve özgürleştiricidir. Aramızda bulunan "iyiliğin güçleri" nin farkına varamazsak da, onlar bizim aracılığımızla çalışırlar. Kesin olarak yaklaşmakta olan krallığın göze çarpmayan ve ihtiyatlı doğasında, tüm insanları davet eden büyük gücü yatar.

"İlahiyat kavramı olarak missio dei (Tanrı'nın misyonu), tüm üstünlük duygularının üstesinden gelir. Bizi Kutsal Kitap ve Kuran'daki Tanrı'ya inanmanın merkezine götürür ve geleceğimizi sadece Tanrı'ya güvenmekle bulacağımıza bizi ikna eder. [...] Kuran ve Kutsal Kitap'la bize ulaşan İbrahim'in, Musa'nın, İsa'nın ve tüm peygamberlerin deneyimleri, bugün bizler için büyük bir teşvik kaynağıdır".

(Müzeyyen Dressen, Müslüman, sosyal görevli ve eğitmen, on yıllardır kültürlerarası ve dinler arası diyalog için çalışmaktadır)

Tanrı'nın dünya için planları vardır. Dolayısıyla kilise sadece kendisi için değil, ama Tanrı'nın planlarının dünyayı dönüştürmesi için varlığını sürdürür. Ekümenik harekette bunu ifade etmek için kullanılan kavram missio dei'dir (Tanrı'nın misyonu). Missio dei'ye ve Mesih'in esenlik krallığına, O'nun peygambersel ve kahinsel varlığına katılmamız, (1) birlikte nasıl bir kilise olduğumuzla, (2) imanı birlikte nasıl paylaştığımızla, (3) birlikte imanı nasıl aktardığımız ve tanıklık ettiğimizle ve (4) sorumluluğu nasıl taşıdığımızla ifadesini bulur.

2. Sosyal ve ahlaki uyum

2.1 Yüreklerin maç yaptığı bir lig

Daniel ev hakkında konuşurken sürekli bir ikilemedir. Westphalia bölgesinde Schwelm kilisesinde görevli yarı Alman yarı Koreli bir pastördür. Daniel 1984'de Castrop-Rauxel'de doğdu ve Dortmund'da büyüdü; ama uzun zamandır gerçek evinin nerede olduğu konusunda paramparça olmuş durumda.

O, Almanya'ya sınıksız bağlı, Asia kökenli bir Ruhr bölgesi çocuğu. Ebeveynleri on yıllardır Dortmund'da yaşamışlar ve kendilerini "tam olarak bütünleşmiş" hissediyorlar. Burada gömülmek istiyorlar. Annesi 1967'de bir hemşire olarak Almanya'ya geldi. Babası ise anavatanı Kore'yi 1975'te terk edip maden işçisi olarak çalışmak için Almanya'ya geldi.

Daniel Cham Jung ve Koreli ebeveynlere sahip eşi, kendilerini gelecekte kültürel olarak daha da çeşitlenecek olan Almanya'nın temsilcileri olarak algılıyorlar. Birisinden şunları duymak Daniel'i çok incitiyor: "Siz Alman değilsiniz" veya "Almanya sizin eviniz değil." Asyalı görünümüyle kendi cemaatinde de dikkatleri üzerine çekiyor. "An itibarıyla eşsizim" diyor kendi kendine. Telefonda göçmen kökenli bir aileden geldiği genellikle anlaşılıyor. Ancak görünümünü gizleyemediğinden insanların şaşkıncu tepkilerine maruz kalıyor. Sık sık görünümünün nedenini açıklamak zorunda kalıyor. Bu konuda dostça sorular bile tahrik edici ve saldırgan bir tavır olarak algılanabiliyor. Kısacası yabancı olmak Almanya'da hala normal bir şey değildir.

Jung kendisini Alman ve Koreli olarak görür. Yurt dışında, Kore'nin başkenti Seul'da yaptığı 15 aylık staj sırasında bu durum daha da netleşti. Kore dilini tam aksarıyla konuşamadığı halde orada bir yabancı değildi. İlk kez "herkesin kendisi gibi görüldüğü" bir ülkede yaşamının ne olduğunu hissetti.

Kore ve Amerika Birleşik Devletleri'nin aksine, lisan Almanya'da büyük rol oynar. Jung şöyle der: "Almanya'da insanlar lisana olan yetenekleriyle sınıflandırılır." Böylece birçok fırsat kaybedilir, Jung pişmandır. Örneğin, Amerika'da insanlar fikirlerini ortaya koyar ve onların anlaşılmasını sağlarlar. Almanya'nın aksine bunu yaptıkları dilin bir önemi yoktur. Burada lisan yeteneği kilit bir öneme sahiptir. Jung, bazen tüm meselenin dilbilgisi doğruluğu ve konuşma sanatı olduğu izlenimine kapılır. Birçok kişinin de böyle düşündüğünü söyler.

Normalden farklı görünmek bitmeyen bir zorluktur. Daniel bunu genellikle bir konuşmayı başlatmak için kullanır. Genç pastörün bir hayali var: "Alman milli takımında ilk Koreli futbolcu oynadığında, her gol bir zafer işareti olacaktır."

Futbol geniş bir yelpazede, amatör maçlardan Dünya Kupası'na kadar kültürlerarası bir alandır. Aynı zamanda, 2018 Dünya Kupası sırasında eski Alman milli futbolcu Mesut Özil hakkında yapılan tartışmalar, toplumumuzda kültürlerarası iletişimin ne kadar kırılğan olduğunu açıkça gösterdi.

Göçmenlik, insanlık tarihinin değişmez unsurlarından biridir. Her zaman dünya çapında bir olgudur. Yeryüzündeki her ülke göç almış ve göç vermiştir. Günümüzde uluslararası göç özellikle yüksek boyuttadır. Bu yalnızca uluslararası istatistiklerden görülebildiği için, insanların 12 aydan daha fazla bir süre başka bir ülkede bulunması anlamına gelir. Uluslararası göç sürekli büyümektedir: 2000'de 173 milyon, 2010'da 222 milyon ve 2017'de 278 milyon. Bu insanların büyük bir bölümü kendi istekleri dışında ülkelerini terk etmeye zorlanmışlardır. 2015'in sonu itibarıyla, dünyada 63,5 milyon insan savaştan, açlıktan ve yoksulluktan kaçıyorlardı. Bu o zamana kadar tarihteki en büyük rakamdı. Bunların çoğu komşu ülkelerde, %90'ı gelişmekte olan ülkelerde sığınacak yer buldular.

Göçle kaçmayı birbirinden ayıran çizgi her zaman net değildir. Yine de önemlidir. Göçmenler içinde mülteciler siyasi, dini veya etnik zulümlerden ya da bitmeyen savaşlardan kaçan kırılğan bir guruptur. Çoğu komşu ülkelere kaçar. Günümüzde özellikle Lübnan, Ürdün ve Kenya, barındırdıkları yüksek miktarda mülteci nedeniyle altyapıları çökme noktasına gelen ülkelerdir. Dahası, insanlar yoksulluktan dolayı göçe zorlanırlar. Gelir dağılımında şiddetli bir farklılık, çevresel krizler veya diğer olaylar gibi genel koşullar, insanların gitme veya kalma kararlarının alındığı koşulları ve ortamı yaratır. Modern iletişim ve ulaşım araçları, göçmenlerin kararlarını uygulamaya koymasını kolaylaştırır.

Dünyada bu tip olaylara her zaman rastlanır. Reform mültecilerinin 16. yüzyılda Aşağı Ren'de kabul edilmesi, ya da 17. yüzyılda, özellikle Saar'da ve Berlin'in etrafında inançları için kaçan Huguenotların, Fransız Protestanlarının Alman prensleri tarafından ağırlanması, sığınma politikasının ilk biçimlerinden biri olarak anlaşılabilir.

2.2 Göçle şekillenen bir toplum olarak Almanya

Ayrıca birçok Alman, savaşlar, dini çatışmalar, kıtlıklar, siyasi çatışmalar ve sosyal beklentilerin eksikliği nedeniyle evlerini terk etmek zorunda kaldı. İlk Avrupa kolonilerinin kurulması, 1700'lerde Atlantik'in karşı kıyısına doğru başlayan göçü durdurdu. 1818'de Prusya Birliği kurulduktan sonra, sıkı Luteryenler deniz aşırı dinsel özgürlük arayışıyla inanç mültecileri olarak yola çıktılar. 1816 ve 1914 yılları arasında yaklaşık altı milyon Alman kendilerine ve çocuklarına daha iyi yaşam koşulları sağlamak için Amerika, Kanada, Brezilya ve Avustralya'ya göç etti.

19. yüzyılın sonlarına sanayileşmenin altın döneminin başlamasıyla birlikte, Alman İmparatorluğu dünyanın en önemli göç merkezlerinden ülkelerinden biri oldu. Güney Avrupa'dan, doğu Prusya'nın kırsal bölgelerinden, özellikle de Polonya ve Mazury bölgesinden gelen işçiler Alman İmparatorluğu'nun "ekonomik patlama" yaşayan bölgelerine, çoğunlukla da Ruhr bölgesine göç ettiler. 1914 yılında, Alman İmparatorluğu'nda 1,2 milyon yabancı göçmen işçi vardı.

Zulüm, kovulma ve kaçma iki dünya savaşı sırasında göçü karakterize eden unsurlardı. Avrupa Yahudilerinin soykırımı uğraması, ki Almanya'da sadece 34.000 Yahudi hayatta kalabilmişti, günümüzde de açık ve hoşgörülü bir toplumun güvence altına alınması için ciddi bir uyarıdır.

"Ekonomik mucize" dönemi özellikle Alman toplumunun biçimlendiği yıllardı. Endüstriyel iş imkanları nedeniyle, birçok kişi eski Alman doğu bölgelerinden (şimdiki Polonya) ve Alman Demokratik Cumhuriyeti'nden kaçtıktan sonra Kuzey Ren-Vestfalya'ya (NRW: North Rhine Westphalia) geldi. Bu insanlar, 1961'de NRW'da yaşayanların %17'sini oluşturuyordu. 1955 yılından başlayarak özellikle Güney Avrupa, Türkiye ve Kuzey Afrika'dan olmak üzere düzenli bir yabancı işçi alımı gerçekleşti, çünkü madencilik, ağır sanayi ve endüstriyel seri üretim, büyük bir işgücü talebi yaratmıştı. Bunun sonucunda çeşitli göç hareketleri gerçekleşti: NRW "hareketlenmişti."

"Sonunda alt kesimin alışveriş bölgesi yine ilginç hale geldi. Çok sayıda küçük dükkan ve kafe var ve artık o manasız eğlence mekanları yok. Suriyelilerin işlettiği küçük lokantaya gitmeyi seviyorum. Oradaki insanlar çok cana yakın".

(48 yaşında bir kadın)

İstihdamın durmasına ve 1973'ten itibaren giderek kısıtlayıcı bir göç politikasına rağmen, birçok yabancı göçmen işçi Almanya'da kaldı ve toplumla bütünleşmeye çalıştı. O zamanlar kısıtlı oturma statülerinin altını çizmek için 'misafir işçi' olarak adlandırıldılar. Başta kiliselerden, sosyal yardım kuruluşlarından, kulüplerden ve iş yerlerinden entegrasyon konusunda destek aldılar. Ancak, hükümetin bu göçmenler gurubunu topluma entegre etmek için bir politikası yoktu.

Alman kökenli göçmenlerin gelişi farklıydı. 1953 itibariyle, yerinden edilmiş kişiler kanunu, Rusya'dan gelen Almanların Alman vatandaşlığına hak kazanmasına olarak sağladı. 1960'lı yıllardan itibaren, 18. yüzyılda Büyük Catherine döneminde Rusya'ya giden Alman yerleşimcilerin pek çok torunu Federal Almanya'ya taşındı. 1980'lerde ve özellikle Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra, yerleşimcilerin göçü arttı. 1992 ve 2015 yılları arasında 1.8 milyondan fazla insan eski Sovyetler Birliği'nden Almanya'ya geldi. Yerleşimcilerin ve sonradan eski SSCB'den gelen yerleşimcilerin % 50'den fazlası Protestan olduğu için kilisemize büyük bir göç gerçekleşti. Dolayısıyla, Wesphalia Müjdecı Kilisesi şu anda üyelerinin %10'undan fazlasını oluşturan bu insanları yeni üyeleri olarak kabul etti.

1980'lerin sonunda ve 1990'ların başında, Balkanlardaki savaşların bir sonucu olarak sığınmacıların sayısının hızla artmasıyla başlayan siyasi tartışmalar "iltica konusunda uzlaşma" ile sonuçlandı: Böylece sığınmacıların "güvenli üçüncü ülkelere" sınır dışı edilmesi sağlandı. Geçici oturma izni statüsündeki kişiler, entegrasyon programlarından ve iş piyasasından büyük ölçüde dışlandılar. Bu dönemde, Alman sığınma hukukunun çözülmemiş insan hakları sorunlarına bir tepki olarak sığınmacılara barınak sağlayan kiliselerde bir artış oldu.

2005'te bir göçmenlik yasası yürürlüğe girdi ve Alman hukuku Avrupa'nın gereksinimlerine uyarlandı. Örneğin, işgücü piyasası AB içindeki işçi hareketliliği yoluyla Avrupa Birliği vatandaşlarına açıldı. Hala Kuzey Ren-Vestfalya'ya göç edenlerin çoğu Polonya'dan gelir. Ancak, sosyal güvenlik durumları sorunlu olduğu için, AB işçi hareketliliği sürecinde, genellikle çözülmemiş sosyal sorunlarla birlikte, Rumen ve Bulgar halkın payı artmıştır. 2007\08'de patlak veren uluslararası finansal kriz nedeniyle İtalya, İspanya ve Yunanistan'dan gelenlerin sayısında ciddi bir artış gözlenmiştir. Bu göçmenler genellikle çok çabuk iş bulurlar.

Bazı yıllarda, iç savaş bölgelerinden (Suriye gibi) çok daha fazla göç oldu. Zulüm, kaçma, savaş ve açlık nedeniyle, NRW'daki sığınmacıların sayısı 2015 ve 2016'da 300.000'in üzerine çıktı. 2017'den bu yana bu sayı düşmeye başlamıştır.

Mülteci olarak geldiler ve burada bir yer buldular

Üniversite'nin yanında yaşıyorum. Karşımdaki öğrenci yurdunda değişik milliyetlerden ve farklı ten renklerinden birçok insan var. Benimle birlikte tramvaya binerler ve kozmopolit bir şehirde yaşadığımı hissedirim. Semtimde yaşayan ikinci ve üçüncü kuşaktan göçmenler bizimle seyahat ederler. Mülteci olarak geldiler ve yaşayacakları bir yer ve dostça bir karşılama buldular. Kilisem onlara birçok kez barınma yeri sağladı. Bu bölgede, kilisenin ev ödevi yardımı ve danışmanlık hizmeti veren bir sosyal merkezi var. Komşu Katolik kiliseyle birlikte, ekonominin iyi görünmediği zamanlarda bile onlara her zaman kalacak yer bulabiliyoruz. Birbirleriyle değişik diller konuşan, ama benimle daima Almanca konuşan farklı ten renkleriyle, peçeleri ve türbanlarıyla, şalvarları ve uzun elbiseleriyle alışveriş yapan bu insanları seviyorum.

Getto oluşumu ve artan hoyratlık

Haftada bir şehrin diğer ucuna giderim. Şehir merkezinde başka bir tramvay hattına geçmem gerekir. Orada da bir ya da iki kuşak önce uzak ülkelerden gelen insanlarla birlikte yolculuk ederim. Bunlar, 60 farklı ülkeden gelmiş ve nesiller boyu birbirine karşı düşmanca yetiştirilmiş ve getto gibi bir mahalleyle yerleştirilmiş insanlardır. Bu tramvayda genellikle gürültücü genç erkekler yüksek sesle “polis” i nasıl kandırdıklarını birbirlerine gururla anlatarak böbürlenirler. Telefonla “hey adamım” diye birazdan göreceklere Ali’yi bitirmek için onlara katılmasını bekledikleri arkadaşlarını ararlar. Utanmadan yeni bıçaklarını çoraplarından çıkararak gururla birbirlerine gösterirler. Gecenin geç bir saatinde bu tramvayda her zaman rahat hissetmiyorum ve şehir merkezinde yeniden tramvay değiştirebildiğim için memnunum.

(75 yaşında bir kadın)

O zamandan bu yana göç sorunu hakkındaki tartışmalar giderek artmıştır. Kısmen yabancı düşmanlığı ve ırkçı güdülerle bağlantılı genellikle sorunlu yöntemlerle, ulusal kimliğe ilişkin sorunlar giderek daha fazla tartışılmaktadır.

Bazıları tabuları kasıtlı olarak kırarak, köken ve etnik kökene bakılmaksızın, insanlık onurunun dokunulmaz olduğu gerçeği sorgular.

Göçmenleri reddetmeye ve dolayısıyla da çeşitliliğin artmasına şüpheyle yaklaşanların gurubu tek tip değildir.

“Semtimizde alt kesimin alışveriş yaptığı caddeden geçerken tek bir Alman dükkanı göremez oldum. Varsa yoksa yabancı dükkanlar, garip yiyeceklerin satıldığı lokantalar, tuhaf kokular ve yabancı bir lisan. Buralarda artık bir Alman’a dahi rastlamıyorum. Biz nerede yaşıyoruz?”

(70 yaşında bir adam)

Toplumun sınırlarında yaşayan kişilerin yanı sıra, şüpheçiler arasında sosyal olarak bir statüye sahip olan erkek ve kadınlar da bulunur. Her şeyden önce, muhafazakar değerleri çerçevesinde sosyal çeşitlilik konusunda şüphecidirler. Ancak bu grup daha ziyade politik söylemle ilgilenir. Diğer yandan, ulusal kıstasla hatta milliyetçi bir düşünceyle açıkça ‘homojen’ bir nüfus idealini ilan eden, temel olarak çoğulculuk karşıtı değerleri savunanların temsilcileri de vardır.

Yeni siyasi partide, Almanya için Alternatif’te (Alternative for Germany:AfD), bu farklı yönlerin temsilcileri var; ulusal ve milliyetçi grup, partinin medya üzerindeki etkisine giderek daha fazla egemen oluyor ve aşırı sağcı pozisyonlara yöneliyor.

Bu ayrımlar, sağcı popülist mücadelenin farklı şekillerde ele alınması gerektiğini açıkça ortaya koymaktadır.

2.3 Dinler için bir görev: Büyüyen çeşitliliği şekillendirmek

**Yeni bir eve gelmek:
Belirgin işaret olarak camiler inşa etmek.**

Türk-İslami kültür derneğine bağlı Dortmund-Hörde’deki cami derneği, 1982’den bu yana çelik fabrikasının karşısında dönüştürülmüş bir apartman bloğunda bir ‘arka bahçe’ camii işletiyordu. Türk göçmenler toplumuyla daha fazla bütünleştikçe, yeni evlerinde dini bir anlamda hissetmek ve bunu görünür kılmak arzusu doğdu. Cami derneği 2003 yılında belediye ile görüşmeye başladı ve ilçede uygun bir mülk aradı. Grimmelsiepen’de hemen bir boş blok bulundu.

Planlar kamuya açıldığında vatandaşlar yoğun bir tartışma başlattı. 11 Eylül 2001 olaylarından da etkilenerik tartışma alevlendi. Bir vatandaş eylem grubu kurdular ve camiye karşı imza topladılar. Protestan kilisesi siyasetçileri, kilise bölgesini, Katolik kilisesini ve cami derneğini Grimmelsiepen'deki yuvarlak masaya davet etti. Şehit planlaması bakanlığı, 250'den fazla kişinin katıldığı ve çok duygusal tartışmalar yaptığı halka açık toplantılar düzenledi.

Müslümanlar kendilerini saldırı altında ve duygularını inciten genel bir şüphenin ağırlığı altında hissettiler. Alman nüfusunun neden aniden bu kadar güvensiz ve endişeli olduğunu anlamadılar, çünkü on yıllardır Hörde'de yaşıyorlardı ve kendilerini hiç yabancı gibi hissetmemişlerdi.

2004'te Neonazilerin Hörde'de cami inşa etmeye karşı düzenlediği iki milliyetçi gösteri vatandaşları bir araya getirdi. Hörde nüfusu Nazi çağrılarına mesafe koydu ve sonunda, cami derneği ile birlikte 1000'den fazla insanın katıldığı bir gösteri gerçekleştirdi. Müslümanların bastırıldığı posterlerde şu sloganlar vardı: "Hörde evimdir. Başka evim yok" ve "Yabancı değiliz. 40 yıldır kardeş vatandaşlarız."

Protesto devam ederken, inşa planı hakkında tartışmalar gelişti. Nihayet cami, merkez sağ ve sol partileri SPD ve CDU'nun din özgürlüğü temelinde kullandıkları oylarla onaylandı.

Cami yapımı tamamlandıktan sonra, protestolar özellikle de çevre ilçelerden gelen rehberli cami turlarına yenik düştü. Pek çok ziyaretçi meraklı insanların açık cam pencerelerden bakabileceği görkemli binadan çok etkilendiler. Cami bu bölge için bir vitrindir. Caminin inşası için harcanan paranın tamamen bağışlarla toplanmış olması ziyaretçileri etkilemektedir.

Hala eksik olan bir minaredir. Tedbir yoluyla, belediye zaten cami cemaatiyle desibel miktarını öngören ve Ezan'ın haftada bir kez yalnızca Cuma namazı için hoparlörle okunacağını şart koşan bir anlaşma imzaladı.

Göç, dini çoğulculuğa değilse de, artan bir şekilde sosyal çeşitliliğe yol açar. Fazla çoğulculuk zenginleştirir ve aynı zamanda toplumu zorluklarla karşılaştırır, çünkü göçmenler kültürel ve dini geçmişlerinin yanında başka değerleri de beraberlerinde getirirler.

Göçmenler farklı bir zorlukla karşı karşıyadır. Kendi kültürlerinden gelen inanç ve değerler hakkındaki düşünceleri, birçok seçeneğin olduğu çoğulcu bir toplumda onlar için tek bir seçenek olarak kalır. Ancak düşünceleri özgür demokratik anayasada belirtildiği gibi bireysel özerklik belirleme kuralları ve eşit haklarla uyumlu olmalıdır.

Dinler ve dini cemaatler, inanç, yaşam, dünya ve Tanrı hakkındaki görüşlerinin bir arada varlığını nasıl koruduğunu ve bunları nasıl uygulamaya koyduklarını söylemeye zorlanmaktadır. Kendi inancınız hakkında bilgi verebilmek gereklidir ama aynı zamanda bağlantıya ilişkin görüşleri paylaşmak ve iddiaları gerçeklerden ayırmak gerekir.

Dini açıdan tarafsız devlet, farklı dini topluluklar için temelde dine dost Alman anayasasını daha da geliştirmek için sürdürülebilir koşullar ve seçenekler arar. Aynı zamanda, dini şiddet karşısında toplumda dinlerin kamusal varlığına dair kesin çekinceleri ifade eden sesler duymaktayız. Dini hayatı, halktan sözde tarafsızlık bahanesiyle dışlamak, hukuk devleti temelinde özgür bir devletin çözümü olamaz. Bununla birlikte, dinler birlikte barışçıl bir yaşama katkısını açıkça göstermeli ve bu şekilde temel değerleri konusunda rehberlik etmelidir.

Hristiyan inancıyla ilgili olarak da, artan mezhep çeşitliliğinde çoğulculuk süreci kendini göstermektedir. Bu gelişme nispeten yenidir. Reform dönemindeki din savaşlarından dolayı, Almanya'nın çeşitli bölgeleri çoğunlukla tek tip bir dini kültüre sahip olmuşlardır. Sanayileşme dönemindeki göçmen işgücüyle ve II. Dünya Savaşı'nın sonunda kaçma ve sınır dışı edilme olaylarıyla, bu konuda büyük değişiklikler meydana geldi.

Günümüzde iki büyük ana akım kilise (Protestan ve Roma Katolik) arasındaki ve diğer küçük mezhepler ve Serbest Kiliseler arasındaki ilişkilerde dostane yakınlık ve ortaklık belirgin bir hal almıştır. Mevcut göç hareketleri sırasında, diğer kilise ve kültürel geçmişe sahip insanlar Almanya'ya gelmektedir. Göçmenler dini cemaati deneyimlemekte ve inançlarını kendi dillerinde yaşamakta ve müzikal geleneklerini bir güç kaynağı olarak kullanmaktadırlar. Aynı zamanda eski yerel cemaatlerin hayatlarıyla karşılaşmaya ve paylaşmaya isteklidirler.

2.4 Entegrasyon için yollar açmak!

Göç toplumlari, entegrasyonun başarılı olabileceği koşullari şekillendirmelidir. Bu kilit görev, Almanya'da hem göçmenlerin hem de ev sahibi toplumun aleyhine olacak şekilde uzun süre görmezden gelinmiştir. Sadece 2007'den beri ulusal bir entegrasyon planı vardır ve 2008'den beri entegrasyonun nasıl ilerlediğine (ya da ilerlemediğine) dair raporlar mevcuttur.

Entegrasyondan bir süreç meselesi olarak bahsedilse de, genellikle ne anlama geldiği havada kalır. Hangi beklentiler kime yöneltilir? Entegrasyon temel olarak, herkese toplumsal imkanlardan (hukuk, eğitim, sağlık, sosyal güvenlik) yararlanmak için aynı fırsatları sunan karşılıklı bir süreç anlamına gelir. Bu nedenle entegrasyon, tek taraflı uyum veya göçmenlerin asimilasyonu anlamına gelmez, herkesin ilgisini ve katılımını gerektirir. Bu ruhta entegrasyon, "kendi" mahalleniz, "kendi" şehriniz veya yerel spor kulübünüzle yerel bağlantıların sıklıkla sağladığı gibi, iki tarafın öykülerini birbiriyle buluşturur. Entegrasyon en sağlıklı gelişmesi alttan yukarı doğru gerçekleşir; mahallede, işyerinde, kısmen yerel düzeydeki kilise ya da dini topluluklarda, ortak deneyim aracılığıyla.

“Küçük işletmelerin temsilcisi olarak görevimde her zaman diyalogdan yana oldum ve Türk iş adamlarını derneklerimize katılmaya davet ettim. Ancak, entegrasyon için camilerde olan biten şeyler çok belirleyici. Müslümanların Almanya'ya ait olduğuna şüphe yok. Ama İslam, kilise ile devlet arasında ayrım yapmıyor. Halbuki bu ayrım anayasa için temeldir. Öyleyse ideolojik İslam'ın özgür ve demokratik anayasamıza uyup uymadığını sorgulamamıza olanak sağlanmalıdır. İslam'ın Almanya'ya uyum sağlayabileceğini düşünmüyorum. Her şekilde, bunu şu anda entegrasyon için yardımdan ziyade bir engel olarak görüyorum”.

(Friedhelm Müller, NRW'daki SME derneğinin CDU'daki eski başkan yardımcısı, Alman-Türk forumunun kurucu üyesi)

“Hem camide hem de kilisede birlikte dua ettiğimizden, aynı Tanrı sorunu ikinci planda kalıyor. Birlikte dua etmemiz ve dini hizmetleri gerçekleştirmemiz uygulamada inançtır”.

(Agim Ibishi, sosyal hizmet uzmanı, Müslüman ve Herford bölgesinde bulunan Müjdeci kilisedeki Diakonishes Werk'in üyesi.)

Bir başka seviyede, bireysel ve yapısal entegrasyon arasında ayrım yaparız. Bireysel olarak entegrasyon derecesi eğitim (özellikle lisan öğrenme), iş ve gelir ile ilgili başarı kriterleri ile ölçülür ve alıcı toplumun ekonomik fırsatlarında uygun bir paylaşım anlamına gelir. Bunun aksine yapısal bütünleşme, ev sahibi toplumun temel değerlerini üstlenmekle ilgilidir ve çoğunluk kültürünün temel kurallarını kabul etmek anlamına gelir. Bu siyasi muhalefet olmadan gerçekleşmese de, entegrasyonun temel bir yönünü tanımlar. Alman toplumunun değerleri, Alman anayasasının esas “temel haklarının” insan hakları standartlarına (Madde 1-20) dayanmaktadır, bunlar tartışmaya açık değildir ve Almanya’ya yerleşmek isteyen göçmenler tarafından kabul edilmesi gerekir. Standartlar tarihsel ve nesnel olarak Hristiyanlık ilkeleriyle yakından bağlantılıdır, ancak diğer dinler ve dünya görüşlerinden insanlar tarafından anlaşılabilir ve kabul edilebilir. Örneğin, Hristiyanlığın yıllık döngüsünde belirlediği dönemlerin ve bayramların ritmini içerir ve Pazar veya Paskalya ve Noel dönemi tatillerine karşı çıkan birçok laiklik eğilimine rağmen, hala temel kültürümüzü belirler. Dahası, son dönem Alman tarihinin temel tarihsel deneyimleri, özellikle de anti-Semitizm’in her şeklini reddederek ve İsrail Devleti’nin var olma hakkını kabul ederek Yahudi Soykırımını anma kültürü, bu konuda etkin rol oynar.

Öte yandan, göç geçmişi olan birçok insan, aile geçmişinin dilini ve kültürünü geliştirmektedir. Bu, yapısal entegrasyonun biçimiyle çelişmez ve kademeli bir entegrasyon ruhu içinde olumlu olabilir.

Köken tarihindeki geleneklerin ekilmesi, birçok göçmen için kültürler arası geçişi teşvik eden önemli bir kaynaktır. Bu aynı zamanda ev sahibi toplumu da zenginleştirir.

“Kültürlerini (Arap) pek anlamıyorum ama iyi ve dost canlısı insanlar”.

(42 yaşında bir erkek)

Bu nedenle köken kültürünün korunması, ev sahibi ülkedeki katılımı rekabet halinde olmamalıdır, ancak doğal bir katkı maddesi olmalıdır.

Özetle, entegrasyon ev sahibi toplumla göçmenler arasında karşılıklı bir olaydır. Bu, ev sahibi toplumun temel kurallarının kabul edilmesini, göç geleneklerinin geliştirilmesini ve karşılıklı öğrenme süreçlerini içerir. Entegrasyon, teşvik önlemlerinin koordineli olarak dağıtılmasını ve devlet kurumlarının ve sivil toplum kuruluşlarının (en azından dini olanların) kültürlerarası açılımını içeren toplumlar arası bir işlerdir. Bu, her şeyden önce, fırsat eşitliğini teşvik etmek ve güvence altına almak için programlar gerektirir. Göçmenler yalnızca devlet yararlarının nesnelere değil, aynı zamanda toplumsal değişimin kendine güvenen temsilcileridirler. Bu nedenle göçmen örgütleri, sosyal entegrasyon için gerekli adımların ortak olarak tanımlanması ve uygulanması konusunda önemli ortaklardır. Herkesin katılımı, böyle bir entegrasyonun hem yolu hem de amacıdır.

3. Kilise ve cemaatler için pratik fikirler

2015 sonbaharında yaklaşık 900.000 mülteci Almanya'ya geldiğinde, kiliseler inançlarına tanıklık etmenin sonuçlarının ne olduğunu gösterdi. İhtiyar heyetleri, kilise meclisleri ve yönetici dini önderler açık bir toplum için seslerini yükselttiler; sayısız gönüllü, bir karşılama sağlamak için zaman, enerji ve hayal gücü harcadı; cemaat binaları kullanıma sunuldu. Ve bu güne kadar da dil kursları ve danışmanlık hizmetleri düzenliyorlar; gönüllülere destek veriyorlar ve onları hukuki konularda, entegrasyon konularında ve çok lisanlı hizmetlerde eğitiyorlar. Kiliselerin mültecilere olan bu adanmışlığının bazı etkileri vardır: *Hristiyanların deneyimleri ve kilisenin beklentileri de kiliselerin kendi yaşamını değiştirmiştir.*

Şimdi, bu raporda 1.4. bölümündeki ifadelerin yardımıyla kilisenin doğası hakkında tartışmayı ve daha fazla düşünmeyi teşvik etmek için Westphalia Müjdecı Kilisesi bölgesinden proje ve deneyimlere örnekler vereceğiz.

3.1 Birlikte kilise olmak

Lydia cemaati uluslararası olmak istiyor

Lydia cemaatinin bir parolası var: “Birlikte bir kilise olmak – uluslararası bir cemaat olmak.” Bunun iyi bir nedeni var. Üyeleri 62 ülkeden Hristiyanlardan oluşur. 2016’dan bu yana, göçmen kökenli insanları cemaat hayatının tamamına dahil etmek için yoğun bir faaliyet göstermiştir. Anaokullarında ve çocuk hizmetlerinde oldukça normal olan bir şey şimdi kilise hayatının diğer alanlarında standart hale geldi. 2020’den itibaren bu proje önderlik yapılarına da yansyacaktı: Yeni ihtiyarlar heyetinde uluslararası kökenli kişilere en az iki yer ayrılacaktır. “Kendi geleneklerimizi yeni unsurlarla birlikte örmek istiyoruz.” Cemaat bu yaklaşımının nedenini böyle açıklıyor.

Paderborn'daki Farsça konuşan cemaat

Yaklaşık 50-70 kişiden oluşan Farsça konuşan Hristiyan, Paderborn St. Luke Centre'de ayinler ve Kutsal Kitap çalışmaları düzenliyor. Ayda bir Protestan cemaatle birlikte ayinler yapıyorlar. Birliğin görünür bir işareti olarak, geçen birkaç günde birkaç yüz kişi vaftiz edildi. Rab'bin Sofrası ayini de icra ediliyor. Burada gönüllü olarak başlayan Pastör Mehrdad Sepehri Fard, 2017 sonbaharından bu yana proje sorumlusu olarak görev yapıyor. "Farsça konuşan Hristiyanlar için pastoral destek" hizmeti sunarken, Westphalia'nın diğer bölgelerinden gelen destek taleplerini de yanıtlıyor. Diyor ki: "Başka dil ve kökenden olan Hristiyanlar, yalnızca ilahilere ve törenlere değil, ama onların dillerine de katkıda bulunabildiklerinde Westphalia kilisesinde kendilerini evde hissediyorlar." Bu nedenle gittikçe daha fazla sayıda cemaat, ayinlerinde farklı dillerde okumaları kullanmaya devam ediyor. Bu, diğer ülkelerden Hristiyanları getirmenin bir yoludur.

1970'lerde 'başka dil ve kökenlerden cemaatler' ortaya çıktı ve genellikle cemaat lojmanları ve kiliselerdeki kiracılar veya diğer sakinler gibi, Protestan cemaatleriyle iyi komşular olarak yaşadılar. İletişim genellikle sıkıntılıydı; dil, kültür ve ilahiyat farklılıkları olarak. Gerçi bazı göçmen cemaatler artık ikinci kuşağı yaşıyorlar. Çocuklar ve gençler, Almancayı kendi ebeveynlerinin anadilinden daha iyi konuşuyorlar. Almanya'da büyüdüler. Yerel cemaatlerle işbirliği yapmak için çok isteklidir. Bu arada, Westphalia'nın desteğiyle, Kuzey Rhine Westphalia'daki Rhine ve Lippe kiliseleri, verimli işbirliği için bir iletişim ağı geliştirdi: Uluslararası Kilise Kongresi.

Uluslararası Kilise Kongresi

Rhineland-Wesphalia'nın Uluslararası Kilise Kongresi'nin (UKK) yaklaşık 160 cemaati vardır. Bunlar genel olarak, birbirleri arasında ekümenik olarak işbirliği yapan Reform kiliseleri, Rheinland Müjdecî Kilisesi ve Wesphalia Müjdecî Kilisesidir. Uluslararası cemaatler, karizmatik-Pentekostal'dan Presbiteryen, Metodist, Luteryen ve Reformculara kadar çeşitlilik gösterir. Bu cemaatler Dünya Kiliseler Konseyi'ni (WCC) kabul ederlerse UKK'ye katılabilirler:

"Rab İsa Mesih'i Kutsal Yazılara göre Tanrı ve Kurtarıcı olarak ikrar eden ve bu nedenle ortak çağrılarını Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un yüceliği için gerçekleştirmeye çalışan bir kiliseler birliği."

Üye kiliseler ve cemaatler, aynı dilden ve kültürden gelen insanlara, evden uzakta bir parça ev sunarlar. Onlar yeni gelenler için giriş noktalarıdır ve yeni ortamlarla başa çıkmalarına yardımcı olurlar. Ayrıca mültecilere yardım etmek için de pek çok şey yaparlar.

UKK, bu cemaatleri, Rheinland ve Westphalian kiliseleriyle birleştirerek daha fazla eğitim, tavsiye ve destek sunmaktadır. Bunlar, sığınmacıların vaftizinden farklı geleneklerin Reformist köklerine veya misyon ve öğrencilik anlayışına kadar uzanır. Karşılıklı değiş tokuş, kültürel farklılıkların anlaşılması ve aralarında bir köprü kurulması konusunda büyük bir yardımcıdır.

Diğer cemaatler ve dünya çapındaki Hristiyanlık ile olan bağlar, cemaat ve kiliselerin anlaşılması için esastır. Yeni Ahit mektuplarının açılış ifadelerinde bu açıkça görünür: “Mesih İsa’da kutsal kılınmış, kutsal olmaya çağrılmış olan sizlere [Tanrı’nın Korint’teki kilisesine] ve hepimizin Rabbi İsa Mesih’in adını her yerde anan herkese Babamız Tanrı’dan ve Rab İsa Mesih’ten lütuf ve esenlik olsun” (1.Kor.1:2-3). Yerel cemaatler daima daha büyük bir bütünün parçasıdır. Westphalia Müjdecî Kilisesi’nin kurucu üyelerinden biri olduğu Avrupa’daki Protestan Kiliseleri Topluluğu’ndan bir belgede şöyle yazar: “Mesih’le birleşmek, doğal, sosyal ve ulusal cemaat biçimlerini kucaklar, bir perspektif içine koyar ve onları aşar.” Mesih’teki ortak birliğini “Mesih’in bedeni” olarak adlandıran, somut ve dünyayı kucaklayan kilisenin vizyonu budur. Bu vizyonu takip ettiğimizde, Tanrı’nın bana başkasının farklılığı yoluyla bir şey sunduğu açıkça ortaya çıkar. Tanrı bizi yabancı olanla zorlayan ve zenginleştirir. Tanrı bizimle yabancıda buluşur: Beni içeri aldınız.

Tüm zorluklara rağmen, cemaatler, gruplar ve bireyler, yabancılarla ve yeni durumlarla meşgul olduklarında kilise hayatımızdaki insani, özlü, teolojik ve manevi zenginleşmeyi tekrar tekrar tecrübe ederler. Aşağıdaki örnekler bizi kendi cemaatimiz veya çalışma alanımızda uygun cevaplar istemeye davet eder.

Kutsallarla birlikte yurttaş ve Tanrı'nın ev halkı olmak (Ef.2:19)

Yeni Yıl resepsiyonu hazırlıklarımızın ortasında şu e-postayı aldık: “Yeni Yıl resepsiyonu her zaman uluslararası mı olacak? O zaman gelmeyeceğiz. Koro geçen yıl o kadar düzensizdi ki, bunu bir daha istemiyoruz! ”.

Bunun ardından e-postalar, telefon aramaları, karşılıklı konuşmalarla bir krize girdik. Tüm bu duyarlı kovuşturmaların sonucu: Akustik! Ses düzeyi çok yükseldi. Afrikalı gurubun ses sistemi bizimkiyle uyumlu değildi. Ses yankı yapıyordu, konuşmalar ve duyurular bağırta gibi çıkıyordu, kendi sistemimiz aşırı yüklendi. Temkinli bir soru geldi: Sesi bir parça kısabilir misiniz?

Böylece artık yabancı ve garip değil,
kutsallarla birlikte yurttaş ve Tanrı'nın ev halkısınız?

Pazar öğleden sonra Tamil cemaatinin bir üyesi kapıda belirdi: “Pastörümüz cemaat üyelerimizin uluslararası ayinlere katılmaya devam etmesini istemiyor. Tamil karakteri çok az ve ayinde pastörümüz için yeterli zaman yok.” Yeni Yıl resepsiyonunda, kutsama duasını söylerken diğer pastörlere katılması gerekiyordu. İsteyen herkes için kişisel bir kutsama duası her pastörün kendi lisanıyla söylenecekti. O reddetti.

Böylece artık yabancı ve garip değil, kutsallarla
birlikte yurttaş ve Tanrı'nın ev halkısınız?

Kore cemaatinin pastörü kızmıştır. Diyalog şeklinde bir vaazda yer almaya razı olmuştu. Bunu Tamil cemaatinden temsilcilerle birlikte yapması gerekiyordu. “Vaazlarımı bizzat ben veririm. Nasıl olur da ben vaaz verirken yanımda biri dikilip durur?” Şaşkınlık ve belirsizlik. Dört kişi birlikte toplantılar yapıyoruz ve bu diyalog şeklindeki vaazın üzerinde çalışıyoruz. Tamil öğrenci dünyevi, Koreli pastör de ruhsal unsurları açıklıyor.

Böylece artık yabancı ve garip değil, kutsallarla
birlikte yurttaş ve Tanrı'nın ev halkısınız?

Bir ileri iki geri derken ve uykusuz gecelerden sonra sonunda ibadet ayini zamanı gelmiştir. Afrikalı gurup meseleyi kavramış görünüyor: İlahileri sadece güçlendirilmiş bir gitar eşliğinde tamamen kendi sesleriyle söylüyorlar. Kilise konseyimizin teknik becerisi yüksek bir üyesi sayesinde ses sistemimiz mükemmel çalışıyor. Diyalog şeklindeki vaaz gayet iyi gidiyor. Tamil pastör reddetmesine rağmen önünde sıraya girenlerin hepsini kutsuyor. Duiburg'tan tanıdığımız bir Tamil cemaati de orada hazır bulunuyor.

Böylece artık yabancı ve garip değil, kutsallarla
birlikte yurttaş ve Tanrı'nın ev halkısınız!

3.2 İmanı birlikte kutlamak

“Kendim için düşünmek istiyorum” (Hasan Nabeel, Luther Oratoryosunda şarkıcı)

Pakistanlı bu adam muhtemelen modern Luther Oratoryosundaki en alışılmadık şarkıcılardan biridir. Hasan Nabeel daha önce Luther'in kim olduğunu bilmiyordu. “Onun hakkında daha çok şey öğrendiğim bir süreçteyim” diyor 2015 yılından beri Almanya’da bulunan 31 yaşındaki Pakistanlı. Koroda yalnızca yeni inancı ve Alman dili hakkında daha çok şey öğrenmekle kalmıyor, arkadaşlar da ediniyor.

Nabeel Hristiyanlıkla Pakistan’da tanıştı. Söylediğine göre, bir arkadaşıyla birlikte kiliseye gitti. Müslüman olan ailesi bir daha kiliseye gitmesini yasakladı. Kaçmaya karar verdi. Ağustos 2016’da Hasan Nabeel vaftiz oldu. Pakistan’da demirci olan bu güçlü adamın bu konudan bahsederken yüzü parlıyor: “O kadar uzun zamandır bunu bekledim ki! Vaftizden önce kaçarak neler kaybettiğimi düşünüyordum ama şimdi ne kazandığımı görüyorum.”

Oratoryodaki en sevdiği şarkının adı “Kendin için düşünmek.” Şarkının bir satırında şöyle der: “Kendin için düşünmek; Tanrı’yla baş başa.” Luther’de onu büyüleyen şey özgürlük mesajıdır: “Kendi kararlarımızı verebiliriz ve başkalarına benzememiz gerekmez. Sadece Tanrı’ya karşı sorumluyuz.”

İnsanlar ibadette Tanrı’ya yakın olmak, Tanrı’yı övmek ve endişelerini ve korkularını dile getirmek için bir araya gelir. Sükunet ve huzur, birbirleriyle ve Tanrı’yla dostluk ve hayatlarına dokunan bir vaaz ararlar. Birçokları için ibadet, kendilerini evde hissetmenin ve bir cemaat hissini güvencesidir.

İbadet hizmeti uzun bir geleneği canlı tutar. Birçok cemaat burada toplum hayatının merkezini görür. İnsanlar başka ibadet gelenekleri ve diğer maneviyat biçimleriyle deneyimlerini beraberinde getirdiğinde her şey daha iyidir. Eğer bu ayin “tüm cemaatin sorumluluğunda ve katılımıyla” yerine getirilirse, bu, yeni sesler ve ritimlerdeki çeşitliliğe, diğer dillerde Tanrı’nın sözünü dinlemeye ve yoğun dualara neden olabilir.

İbadet eyleminin bir göç geçmişi vardır. İsrail, Suriye, Bizans, Roma ve Kuzey Afrika’dan gelen ayinlerden ve dualardan gelen unsurlar, günümüzde Westphalia’da yaşayan insanların ibadet ettikleri ev olarak hissettiği şeylere karıştı.

Bunu müzikte de hissedebilirsiniz. Protestan kilise müziği misyon aracılığıyla dünya çapında ihraç edildi ve bandolarda da çalındı. Kilise bunu uyardı ve kendi geleneğinin bir parçası haline getirdi. Ama bunun bir başka boyutu da oldu: Ekümenik hareketten gelen kilise müziği ve şarkıları Alman ayinlerimize ve ilahi kitaplarımıza girdi. Müzik kültür ve dil engellerini aşar ve korolar bir cemaatle iletişime geçmenin iyi araçlarıdır. Başka dil ve kökenden Hristiyanların ruhaniyatı ve vaaz tarzı Almanlar için garip olabilir ama şarkı söylemek ve müzik, Tanrı'yı övmenin insanları nasıl birleştirdiğini tecrübe etmelerine yardımcı olabilir.

Burada önemli olan cemaatin temel tutumudur. İbadet hizmetinin verildiği yer, cemaatin en iyi özelliklerini gösteren “en iyi oda” mı, yoksa tüm Tanrı'nın çocuklarının eve gelebileceği, hala açlık ve susuzluk duyabilecekleri ve arkadaşlıktan zevk alabilecekleri sıcak mutfak mı?

Bazı fikirler:

İnternette (kircheundmigration.ekvw.de) ayinler, dualar ve farklı dillerde Kutsal Kitap çevirileri için kaynaklar ve linkler bulabilirsiniz. Ayrıca sığınmacıların vaftizi, iman kursları ve Kutsal Komünyon'a katılmak konularında açıklayıcı materyaller mevcuttur.

3.3 İmanı aktarmak ve ona tanıklık etmek

Meryem Anlatıyor

“Müslüman bir ailede büyüdüm ama İran'da erkek ve kadınlar arasındaki ayırım konusunda hep büyük sorunlar yaşadım; örneğin mahkemede. Bu yüzden beni sevmeyen bir tanrıyı reddettim ve İran'da imansız şekilde yaşadım. [...] Mülteci ikametgahımda çocuklarım bazen bir çiftle Hristiyanlık imanı hakkında konuşurlardı. Bir gün konuşmalarına tanık oldum. Hikayede, erkekler zina etmiş bir kadını taşlamak istiyorlardı ve İsa gelip onları durdurdu ve onlara ilk taşı günahsız olanın atmasını söyledi. [...] İsa'nın sözü beni derinden etkiledi. Sonuç olarak Iserlohn'da bir danışma merkezine gittim ve oradaki Hristiyan cemaatleri buldum.”

Havari Pavlus'a göre, bir Hristiyan'ın tüm hayatı ibadettir. İman, kardeşler için sevgiyle, neşeli bir umutla, yabancılara sürekli dua, uyum ve misafirperverlikle gösterilir. Ancak ibadet, günlük yaşamda önyargılı ve nefret dolu konuşma ve eylemlere karşı konuşmak anlamına da gelir. İfade ve tartışma forumlarında, göçmenler ve onlarla çalışan herkes hakkında aşığılayıcı açıklamalar okuruz. Hristiyanlar dünyadaki birçok ülkede baskı ve zulüm görmektedir. Adalet için ayağı kalkan birçok din ve inanış tehdit edilmektedir. Kilisemiz, "farklı" olanların insanlık onurunu sorgulayan her şeye karşı koymaya kararlıdır. Bu aynı zamanda, burada ve tüm dünyada dini özgürce yaşama hakkı için ayağı kalkmayı da içerir.

Kilisenin eğitim çalışmaları müjdeye de tanıklık eder. Protestan eğitimi, bütünsel ve yaşam boyu devam eden bir süreçtir. Hristiyanlığın insanlığa bakışını ayırt etmeyi ve eyleme geçmeyi mümkün kılmaya çalışır. Bununla birlikte, her şeyden önce, yaşamı yorumlamaya ve şekillendirmeye yardımcı olan Kutsal Kitap'ın sözlerini ve imgeleri tanımakla ilgilidir. İsa'nın Tanrı krallığından bahsederken kullandığı meseller ve örnekler adeta hayatımıza hayat katar. İnsanların hikayeleri duyulduğunda ve müjdenin ışığına girdiğinde, yeni ufuklar açılır. Yeni gelenlerin kendi hikayelerini anlatabildikleri her yerde, işler ve deneyimler düzene girer. Kendi hikayelerimiz ve diğer hikayeler konuşmaya başlar. Bu şekilde kişisel karşılaşma başkasını anlamamanın anahtarı olur. Kendilerini güvende hissettikleri yer sağlandığında, bazıları korkunç deneyimlerini dahi anlatmaya başlayabilir.

Her ay farklı Müslüman ülkelerden gelen bir grup Hristiyan, Kutsal Kitap paylaşımı için çekirdek Protestan cemaatiyle bir araya gelir.

Paylaşım bayağı zahmetli ve çok sabır gerektiriyor. Çünkü birçoğu Farsça konuşuyor ve bu yalnızca bir tercüman aracılığıyla mümkün olabiliyor. Kadın çevirmen bir Müslüman ve 'sakrament' veya 'Kutsal Üçlük' ifadeleriyle adeta boğuşuyor. Ancak Kutsal Kitap metinleri mültecileri kendi hikayelerini anlatmaya teşvik eder: Ailelerini ve arkadaşlarını nasıl terk edemediklerini, arkalarında bıraktıkları çeşitli kamplarda ne gibi bir zorluk yaşadıklarını, onları korkutan şeylerin neler olduğunu, ancak imandan nasıl bir güç elde ettiklerini merak ediyorlar. Ve aniden, geleneksel kilise kulağımızla zor duyabileceğimiz İsa'nın şu sözleri aydınlanıyor:

"Benim adım uğruna evlerini, kardeşlerini, anne ya da babasını, çocuklarını ya da topraklarını bırakan herkes, bunların yüz katını elde edecek ve sonsuz yaşamı miras alacak".

(Mat.19:29)

Bu ayetler mültecilerin yaşadığı gerçeği yansıtır. Şaşırtıcı metinler bireysel bir karaktere bürünür. Hristiyanca yaşam hakkındaki düşüncemizi değiştirebilecek insanların karşısına oturuyoruz. İranlıların yeraltındaki bir Hristiyan toplantısına nasıl katıldığını ve sadece pencereden atlayarak kendisini polisten kurtarabildiğini şahsen duyan bir kişi, öğrenci olmanın bedeli hakkında bir şey hissedecektir. Bir kadının ağzından, Hristiyanlıkla ilgilendiği için kocasının ona nasıl asit atmak istediğinin hikayesini dinleyen herkes, pahalı lütfun anlamını kavramaya başlayacaktır.

Zulüm altındaki Hristiyanların raporlarının çoğu rahatsız edicidir. Bu raporlar, onların cesaretlerine saygı uyandırır ve imandaki kardeş ve kız kardeşlerimizle aramızda yakınlık yaratır. Mülteciler önümüzde tek ayağı üzerinde duran azizler değildir; Mesih ile olan deneyimlerini, korkularını ve aynı zamanda sevinçlerini, müjdeyle kurtulduklarını anlattıklarında kalbimizde bir yol bulurlar. Hristiyanlıkla ilgili bu gelecek vaftiz adaylarına ve 'öğretmek' için yola çıkmış olan bize cesaretlendirici bir mesaj verirler.

Cemaatlerin kendi tanıdık gruplarında ve kulüplerinde kültürel ve dini çeşitliliğe pek rastlanmaz. Bununla birlikte, dinler arası buluşma çoğunlukla anaokulunda ve sınıfta başlar. Orada buluşan insanlar aracılığıyla kaçınılmaz soru bunun nasıl işe yarayacağıdır. Bu ilişkilere açıklıkla ve reflekslere hazır olarak yaklaşmak için birçok eğitimci ve öğretmen, ebeveyn ve çocuğun katkısı gerekir. Yaşam boyu öğrenmeye hazır olmayı talep edemeyiz, ancak onu geliştirmeye elverişli koşullar yaratabiliriz.

“Yabancıya kıyasla ben kimim?”

Gençlik çalışmalarında, yetişkin eğitiminde ve diğer tüm kilise eylem alanlarında kültürlerarası öğrenmeyi teşviketmeye çalışıyoruz. Aşağıdaki örnek, kültürlerarası öğrenmenin okulda nasıl olabileceğini göstermektedir.

Çocuk bakım tesislerinde eğitim yöntemi olarak çeşitlilik

Altena, Iserlohn ve Schwerte'deki Protestan anaokulları, görev tanımlarına göre kapsayıcıdır. Bu, birlikte olmanın, nereden geldiklerinden, hangi dilde konuştuklarından veya hangi geçmişe sahip olduklarından bağımsız olarak bireye yönelik olduğu anlamına gelir. Herkes katılmaya davet edilir ve herkesle tek tek şahsen ilgilenilir. Her üç anaokulunda da kültürlerarası yeterlilikte sertifika kursuna katılmış olan ve İngilizce konuşan personel bulunmaktadır. Çocukların geldikleri ülkelerdeki nezaket kurallarıyla ilgili kültürel farklılıklara aşina olmaları (göz teması, selamlama şekilleri, zamanı kullanma vs.) özellikle önemlidir.

Okulda birbirinden öğrenmek

Hans-Ehrenberg Okulu'nda, 2016 yılından beri yedi farklı ulustan öğrenci uluslararası sınıfta birlikte Almanca öğreniyor. Almancaları yeterli düzeye geldiğinde, düzenli sınıflara devam ediyorlar. "Bizim için dil öğrenmek, birlikte yaşamak ve Hıristiyan kültürünü tanımak demektir." Öğretmenler ve okul sosyal hizmet uzmanı, günlük okul hayatındaki etkinliklerin öğrencilere Hristiyan geleneklerinin anlamını öğrettiğini görüyor. Bunlar, Noel öncesi dönemde çiçeklerin hazırlanması ve Noel şarkıları söylenmesi gibi etkinliklerdir. Bethlehem'deki kardeş okul Talitha Kumi, birkaç beşik modeli gönderdi. Bunlar Mesih'in doğuşu konusunu anlatırken görsel yardım sağlamaktadır.

"Festivallerimiz" projesi, kilise yılı veya normal takvimdeki farklı dini bayramlar ile ilgilidir. Sınıftaki dini takvim gelenekleri gösterir. Semboller, ilgili günlerin kökenini ve anlamını iletmeye yardımcı olur. Ortak noktalar ve farklılıklar adlandırılır ve saygı duyulur.

3.4 Sorumluluğu yüklenmek

“Bunu özellikle iyi yapmak istiyorum”

Halil Karaçaylı, Bethel.regional’da “Eckardtsheim’de Desteklenen Konaklama” birimine başkanlık etmektedir.

Halil Karaçaylı Almanya’da doğdu, ama on yaşındayken ailesiyle birlikte Türkiye’ye döndü. Orada babasının dili olan Türkçe ve Arapça öğrendi.

Karaçaylı’nın ‘Bethel kariyeri’ 2004’de başladı. Davranış bozukluğu olan genç yetişkinlerle çalıştı. “İki yıl sonra işim için tekrar başvurduğumda, bu başvuruda Hristiyan olanların daha avantajlı olduğu bana açıkça hissettirildi.” Yine de bir Alevi olmasına rağmen kalıcı bir iş aldı ve şimdi bir birimin başı. Yalnızca 24 personeliyle, 19000 çalışanı olan Bethel kurumunda oldukça küçük bir birim.

Alevi geçmişinin, bir sonraki kariyer basamağında kendisini durduracağını mı düşünüyor? “Muhtemelen ya da en fazla bölge müdürü olabilirim.” O zaman bilinmeyen bir zemin olacaktır, çünkü başka hiç kimse onun gibi bu kadar ileri gitmedi.

Peki Halil Karaçaylı ruhani önderliğini nasıl sürdürüyor? “Personelim çoğunlukla günlük işlerinde faaliyetlerinin ruhsal boyutu hakkında konuşmak istemiyor; bu konuyu paylaşım açmak bana kalmış.” Ve Halil bu konuda çok keskin: “Tanrı herkesi sever ve dolayısıyla herkese saygılı davranmalıyız. Olay gerçekten budur. Bu, Hristiyanlığın ve benim Alevi inancımın ortak noktasıdır.”

Kültürlerarası açılımdaki zorluğa bakışı nedir? “Din adamı eğitiminin, Hristiyanlık geçmişi olmayan insanlar için daha çekici olacak şekilde uyarlanması gerektiğini düşünüyorum.” O zaman Bethel’deki çeşitlilik daha da artabilir.

İsa, başka bir inançtan birini, komşuyu sevmenin bir örneği olarak sunar. İyi Samiriyelinin kendisi etnik köken veya din hakkında soru sormaz; acır ve ihtiyacı olan kişiye yardım eder. Ona merhamet gösterdiği için onun komşusu olur. Kutsal Kitap, Tanrı'nın yoksulluk, sıkıntı, suçluluk ve sefaleti (Yar.16:13) 'gördüğü', halkın ağrıtlarını ve çığlıklarını 'duyduğu' (Hak.2: 6, 18), dağılmış olanları 'topladığı' (Yeş.54:7), insanlarla 'ilgilendiği' (Mez.8:4) ve ezilenleri zor sıkıntılarında 'kurtardığı', onlara 'yardım edip başısladığı' (Mika 7:18; Mez.103: 8; Çıkış 34: 6) zamanlarda merhametten söz eder. Merhamet ve adalet birbirlerine işaret eder; yalnızca merhametli bir yargıç iyi bir yargıçtır (Çıkış 23:6). Merhamet ezilenlere adalet getirir (Lev; Çıkış 22:20).

2008 mali krizi, 2015'teki Yunanistan krizi ve 2015'ten bu yana yaşanan mülteci krizi gibi Avrupa'da ve tüm dünyada yaşanan krizler, yardım için kişisel motivasyon, sivil toplumun bütünleyici gücü, etkili politika oluşturmayla genel olarak yasalara ve anlaşmalara saygı arasındaki ilişkiyi çarpıcı bir şekilde zorladı. Açıkça bir "hoş geldin kültürüyle", uluslararası ve ulusal hukuka uyma zorunluluğu arasında, şiddetli askeri saldırılara varan destek vermeyi reddetmek şeklinde keskin gerilimler var. Evsizler için hazırlık yapmak ve adalet yaratmak yine merhamete ihtiyacımız var.

“Diyakon organizasyonumuzun öncelikli görevi, özellikle kamu sosyal hizmet kurumlarının ağı üzerinden geçen zorluk alanlarına katılmaktır. Diyakonal eylem her zaman protestodur, çünkü zorluğu kolaylaştırır ve aynı zamanda zorluğu oluşturan şartlarda bir değişiklik yapılmasını gerektirir”.

(Avusturya Diyakonu, Benz, 2014)

Kilise yardım organizasyonlarının karşılaştığı zorluklar

Farklı kültürel ve dini geçmişe sahip insanlarla çalışan herkes, insanlara “yakın” olmak ister. Kültürlerarası duyarlılık konusunda iyi eğitilmiş veya kendileri çeşitli kültürel ve dilbilimsel yetenekleri olan göçmen geçmişine sahip personele ihtiyacımız var. Birçok alanda personel kıtlığı, gelecekte kilise kurumlarında kimin çalışacağı hakkında hızlıca düşünmek için yenilenen bir teşviktir.

“Kültürlerarası karakterimizin itici gücü kültürlerarası çalışma değil, acil durumdur; açıkça birçok pozisyonu dolduramıyoruz. Büyük bir talep var, Almanya’da yaklaşık 300.000 boş bakım evi bulunuyor. Ve sonra eğitim almak isteyen sığınmacılar var ve yasal nedenlerle onlara izin verilmiyor. Talebi ve istekli insanları politik olarak eşleştirelim!”

(Diyakon Regine Buschmann, Bethel von Bodelschwingsche Kuruluşlarında halkla ilişkiler görevlisi)

Özellikle Westphalia’nın büyük şehirlerinde nüfus kültürel olarak giderek daha fazla çeşitleniyor. Dortmund’da yaşayanların üçte birinin ailesinin göçle bağlantısı var. Bu çeşitlilik şehri zenginleştirirken yeni fırsatlara da kapı açıyor.

Müslüman nüfusun payı sürekli artıyor. Hristiyan kökenli insanlar, Diakonie Deutschland olarak bilinen Protestan organizasyonundaki personel bile, Protestan’dan ziyade Katolik Kilisesi’nin üyeleridir. Hem gönüllüler hem de personel açısından görünüm budur. Bu nedenle, dini organizasyonlardaki çeşitlilik gereklidir ve de bir fırsattır. Bu organizasyonun başındaki Diyakon’un, bir Protestan işveren olarak bunu nasıl halledeceğini görmek ilginç olacaktır. Eylemlerinin Protestan karakterini güvence altına almak için, kendisini Almanya’daki Müjdecî Kilise’nin sadakat yönetmeliğine tabi kılmıştır. Bu yönetmelik, personelin seçilmesi ve işe alınması için bağlayıcı ve şeffaf standartlar öngörmektedir. İşe alımda ilk öncelik Almanya Müjdecî Kilisesi üyesi olmaktır. Ayrıca Almanya Hristiyan Kiliseler Konseyi üyelerinden de personel alımı yapılabilir. Özel şartlar altında herhangi bir Hristiyan kiliseye üye olmayanlar da işe alınabilir. Ancak kilise üyeliğinden istifa etmiş birinin başvurusu kabul edilemez.

Bu ayırım faydalıdır. Dini hizmetlerin kültürlerarası açılımına olanak sağlayabilir. Göçmenlerin de bu hizmetlerin içinde olması, yeni fikirlere katkı yapabilecek sosyokültürel farklılıklar yaratabilir. Diyakon ayrıca, prensip olarak hizmetlerini desteklemeye istekli bireyleri dışladığı takdirde, görev yetkisini de bozacak ve kendisine zarar verecektir. Protestanların da eğitimli profesyoneller konusunda giderek artan bir sıkıntısı vardır. “Protestan kökenli başvuru sahipleri” kategorik olarak gözlemlenebilseydi, sonuçta yerel düzeydeki bazı dini temsilcilikleri kapatmak gerekecekti.

31 Aralık 2016 itibarıyla, Dortmund'un nüfusu 601.150 kişiydi. Bunun 104.115'i kayıtlı adresi ve yabancı pasaportu olan 'yabancılar'dı'. Dolayısıyla göçmenlerin genel payı %17,3'tü. Dortmund'un en büyük ilçesinde yaşayan 59.648 kişinin 30.080'nin yabancı pasaportu vardı (%50,7).

Kilisemizi temsil ederken ilgilendiğimiz kişiler için de kültürlerarası açıklık gereklidir. Örneğin, özürle çocuklar merkezinde çalışıyorsanız, diyelim ki çocuğun Türk ebeveynlerinin deneyimlerini ve değerlerini onların kültürel bağlamında bilmelisiniz. Kültürlerarası beceriler (kültüre duyarlı hizmet) bu tür hizmetlerde hayati önem taşır. Mahalle çalışmalarında, çeşitliliğin zenginleştirdiğini hissetmeli ve kültürlerarası diyalogu devam ettirmeye hazır olmalısınız.

Bu özellikle, olumlu yaşam perspektifi olmayan, entegrasyon şansı olmayan kişilerin tarafındaki çalışmalar için geçerlidir. Kaygı ve şiddet, toplumdaki hiç şansı olmayan insanlarla birlikte artmaktadır ve bu aynı zamanda, diyakonal hizmetlerin dikkat çektiği bir şeydir. Bu, hem evsizlere yardım ederken hem de göçmenlerle birlikte çalışırken bir sorundur. Personel, özel bir gerginliği azaltma eğitimi almaktadır ve Evsizlere Ev Edindirme departmanı personeline karşı saldırganlığı gidermek veya uyuşturucuyla ilgili suçlar ve kendilerine yönelik kişisel saldırılara karşı uygun güvenlik önlemleri alma konusunda eğitilmektedir. Sokakta, özellikle de diyakonal hizmetlerin kadın personeli için bazı korkutucu karşılaşmalar gerçekleşmektedir. İdealist genç kadın personelin bu hizmetlerden ayrılma konusunda ihbarda bulunma nedenleri arasında, cinsel taciz ve saldırı korkusundan kaynaklanan hüsrana vardır.

Avrupa'ya Hoşgeldiniz – Dortmund Çocuk Evi

Daha fazla bilgi için:

www.facebook.com/diakoniedortmund/posts/er%C3%B6ffnung-des-casa-copiilor-in/1872271163059770/

4. Kilise ve toplum için sonuçlar

“Dünyanın ortasında bir kilise” olarak, kendi anlayışımız uyarınca toplumda huzur içinde birlikte var olabilmeyi gerçekleştirebilmek için üzerimize düşeni yapmak istiyoruz. Göçle belirlenen bir toplumu şekillendirme konusunda, ekümenik çalışmalarımızdan ve dinler arası diyalogdan kaynaklanan değerli deneyimlerimizle katkıda bulunuyoruz. Politikacılarla ve sivil toplum örgütleriyle yapılan görüşmelerde bizi güçlendiren unsurlardan biri de, sosyal politikalar konusunda uzun yıllara dayanan adanmışlığımızdır.

Bir sonraki bölüm, Westphalia Müjdecî Kilisesi'nde eyleme geçilmesi gerektiğini ve siyasi ve sosyal tartışmalarda ortaya atmayı düşündüğümüz konuları ortaya koymaktadır.

4.1 Diyalogu derinleştirmek: Daha kültürlerarası bir kilise geliştirmek

Diyalogu derinleştirmek

Almanya'da Hristiyan olarak yaşayanlar hiçbir zaman yerel cemaatte yer almazlar. Hristiyanca yaşam, artan inanç topluluklarının ve ruhaniyet biçimlerinin çeşitliliği ile nitelik kazanır. Bu, ekümenik diyalog için karşımızda duran zorluğun bir kanıtıdır. Yerel cemaatlerimiz ve yerel Hristiyan kiliseleri konseyi, her zaman etrafındaki Özgür Kiliselere ve Hristiyan göçmen topluluklarına yeterince odaklanmıyorlar ve sürekli bir temas kurmak istekleri yok.

Almanya'daki göçmenlerin büyük bir kısmı, Hristiyan çoğunluğun olmadığı ülkelerden geliyor. Değişik mezheplerden Müslümanlar, Yahudiler, Hindular, Budistler, Yezidiler, Aleviler, Bahailer, Sihler ve daha başka dini guruptan gelen birçok insan Kuzey Rhine-Westphalia'ya göç etti ve birçok durumda, bir süredir Almanya'da yaşayan kendi dinlerinden inanlılarla karşılaşılıyorlar. Müslüman dernekler tanıdık yapılar yoluyla göçmenlere destek verebilmiştir. Bu, bir dereceye kadar entegrasyonu da beslemiştir. Ancak, ana dilin özel kullanımı ve ulusal ya da etnik kimliğe yönelme, yeni toplumla yapıcı bir etkileşime, katılımındaki değer ve fırsatlara engel olabilir.

Dinlerarası diyalog, göçmenlerin dindarlığı ile bağlantılıdır ve dini özgürce yaşam haklarından yararlanmalarına yardımcı olur. Dini bayramlar veya ibadethaneler hakkında bilgilendirme, örneğin hastanelerde, karşılıklı iletişime yol açar. Toplumda köprüler inşa edilir, bu da sosyal uyuma katkıda bulunur. Aynısı, göçmen Hristiyan gruplarıyla ekümenik konuşma için de geçerlidir.

Almanya'da yaşayan çoğunluk dinlerinin üyeleri için dinler arası diyalog önemlidir, çünkü diğer inançlarla olan karşılıklı iletişim kendi inançlarını ve görünüşlerini gözden geçirmelerine neden olur. Bu şekilde, Hristiyanlara inançlarını ifade etmeleri için katkı sağlar. Westphalia'da, farklı dinlerin barışa yönelik duaları iyi bir şekilde oluşturulmuştur ve "kültürler arası haftalar" ve "kardeşlik haftası", dinler ve mezhepler arasındaki işbirliği konusunda toplumu etkileyen örneklerdir.

Westphalia'da dinler arası diyalog alanında iyi bir gelenek vardır. Geçtiğimiz birkaç on yılda, saygı ve güven ile nitelendirilen ilişkilerde bir büyüme görüldü. Bu ilişkiler, karşılıklı anlayışı teşvik eder ve günümüzdeki dini, insani ve sosyo-politik zorlukları birlikte ele almak için iyi bir temel oluştururlar.

Daha kültürlerarası bir kilise geliştirmek

Çeşitlilik, beslenmesi gereken bir armağandır. Bu aynı zamanda farklı kökenlere ve kültürel geçmişe sahip insanların kilisemiz için ifade ettiği anlam çeşitliliği için de geçerlidir. Bu çeşitlilik zenginleştirici olabilir.

Pratik olarak konuşursak, şöyle görünebilir:

Kilise cemaatleri konuyu tanışma, yaklaşma ve diğer dillerden ve kökenlerden gelen Hıristiyanların sistematik olarak dahil edilmesi amacıyla tartışmaktadır. Özellikle kilise bölgelerinde yaşayanlar ve / veya anaokulu, gençlik çalışmaları gibi etkinlikler vasıtasıyla kiliseyle ilişkide olanlar hakkında. İhtiyat meclisleri, kilise organlarında çeşitliliği teşvik etmek için bir strateji geliştirmektedir. Bu yaklaşım daha sonra kilise politikasına dahil edilecek ve adım adım uygulamaya konulacaktır.

Kilise bölgeleri, kilise bölge meclisinde konuyu ele alıyor. Hangi karar alma organlarında, çok sayıda köken ve kültürel çeşitlilik kalitenin artmasına neden olur? Daha sonra bölge düzeyinde planlamaya dahil edilecek olan, kültürel çeşitliliği en üst düzeye çıkarmak için bir strateji geliştiriyorlar.

Kilise yönetim kurulu, sistematik olarak kültürel çeşitliliği teşvik etmek amacıyla bir stratejiyi tartışıp duruma uygun hale getirmektedir. Bu daha sonra personel politikasının bir parçası haline gelir. Gönüllü çalışma, çeşitliliği yönetme açısından da desteklenmektedir.

“Özellikle Müjdecî Kilise'nin kendisine eleştirel bir bakış atmak istediğini ve örneğin kültürlerarası hale gelmesi gerektiğini belirtenleri memnuniyet verici buluyorum. [...]Kültürler arası devlet kurumlarının, yapılarının ve otoritelerinin daha açık hale gelmesi, hükümetin ve şahsen benim için özel bir endişe kaynağıdır. Çünkü öncelikle, göç geçmişi olan kişilerin katılımı ve başarılı bir şekilde entegrasyonu için bu önemli bir önkoşuldur. Ayrıca, birçok alanda tehdit altında olan profesyonellerin yetersizliği vardır ve yapıları, teklifleri ve hizmetleri toplumun artan çeşitliliğine göre ayarlamak gereklidir. Bu, göçmenlik geçmişi olan kişilerin becerileri ve potansiyeli olmadan yapamayacağımız ve yapmamamız gerektiği anlamına gelir”.

(Serap Güler, Çocuklar için Hizmet, Aile, Mülteciler ve NRW eyaletinin entegrasyonu konularında parlamento sekreteri)

4.2 Kilisede barınak sağlamak: İltica hakkını güçlendirmek: Güvenli geçişi güvence altına almak

Kilisede barınak sağlamak

Barınak derken, mültecileri sınır dışı etmek için bir devlet düzeninin uygulanmasını önlemek için bir kilise cemaatinin bakımında mültecilerin ağırlanmasını anlıyoruz. Kilisenin bu sınır dışı edilmeye karşı koruma sağladığı vakaların sayısı, 2015'ten beri Almanya'ya gelen bir milyondan fazla mültecinin sayısına bakarak göreceli olarak düşüktür. Federal düzeyde, ekümenik çalışma grubu "Kilisede İltica", Kasım 2017'de bütün Almanya için bu vakaları 348 olarak tahmin ederken, Federal Göçmenler ve Mülteciler Dairesi Mayıs-Eylül 2017 tarihleri arasında 679 vaka saydı. Kuzey Rhine-Westphalia'da Ağustos 2017 sonunda bilinen yaklaşık 100 barınakta koruma vakası vardı.

Az sayıda olmasına rağmen, kilise barınağında koruma vakaları ateşli tartışmalara neden oldu. Eleştiriler, bir kiliseye sığınma hakkı vermenin kiliseleri devlet hukukunun otoritesinin üzerine çıkardığı, insanlığı hukukun üzerine çıkardığı ve böylece hukukun üstünlüğünü baltaladığı konularında yoğunlaştı. Bu eleştiri, sınır dışı edilmeye karşı akla ilk gelen çarenin kilisenin sağlayacağı koruma olması konusunda doğrudur. Ancak, bu keyfi bir şekilde ya da kilisenin devlete karşı direnme hakkının ifadesi olarak gerçekleşmemektedir. Daha ziyade, özellikle baskı altında olanlara bir pastoral ve diyakonal destek meselesidir. Amaç, kilisenin eşlik ettiği devlet ve mülteci arasındaki tartışma için yeni bir durum sağlamaktır. Sığınma ("barınak") veren kiliseler, bazı sıkıntılı vakalarda insan hakları ihlalleri tehdidini önlemek için son çaredir.

Devlet temel olarak kiliselerin kendini algılama şekline saygı duyuyor. Bu bağlamda kiliseler 2015 yılında, özellikle savunmasız durumdaki vakaları Federal Göçmen ve Mülteciler Dairesi'yle birlikte çözmek için bir anlaşma imzaladı. Buna göre, devlet bu gibi durumlara müdahale etmez ve kilisede barınma süresince sınır dışı edilmenin yasal olarak yeniden inceleneneğini kabul eder. Karşılığında, kendi kilise binalarında sığınma izni veren yerel cemaatler, her bir vakayı makamlara ve yetkili kilise makamlarına bildirmek zorundadırlar. Yani bu artık mültecileri gizlice bir yerde saklama meselesi olmaktan çıkmıştır.

2015 yılından beri kiliseye sığınma davalarının büyük çoğunluğunda, bu durumun yeniden incelenmesi olumlu bir sonuç vermiştir ve bu durum mültecilerin kalma hakkı almasına neden olmuştur.

İltica yasasını güçlendirmek

Temel haklar ve mültecilerin korunma hakları, 1951 Mültecilerin Statüsü Sözleşmesi'ne (Cenevre Sözleşmesi) dayanarak, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nde ve Avrupa Birliği Temel Haklar Şartı'nda belirtilmiştir. Tüm üye devletler, mültecilere koruma sağlamak ve sığınma başvurusunu hukukun üstünlüğü altında incelemekle yükümlüdür.

AB'de mültecilerin korunmasındaki fiili gelişme bu iddiaların gerisinde kalıyor. Avrupa yasalarına rağmen, üye ülkelerdeki sığınma uygulamalarında ve mültecilerin üye devletlere toplumsal katılımında tek tip standart söz konusu değildir. Özellikle AB'nin dış sınırları, özellikle de orta, doğu ve güney Avrupa'da bulunan devletler, adil ve uygun bir hizmet vermeyi ve yer edindirmeyi reddetmektedir. AB kapılarının mühürlenmesi hedefiyle sınır korumanın güçlendirilmesi Cenevre Sözleşmesi'ni fiilen sorgulanır hale getirmektedir. Özellikle mültecileri güvenli Avrupa limanlarına girmelerini sağlayan gemilere izin verilmesinin reddedilmesi en ağır eleştiriyi hak ediyor.

Almanya'da mültecilerin ülkeye girişi için gerçekten yüksek standartlar uygulanmaktadır. Yine de federal hükümet AB'nin dış sınırlarını kapatmak politikasını da destekliyor. 2016 yılında kabul edilen iki yasama paketinin ve ülkeden ayrılma zorunluluğunu uygulama hakkındaki yasanın arkasında, mültecileri caydırmayı ve Cenevre Sözleşmesi'ne karşı koymayı amaçlayan çok sayıda düzenleme bulunuyor.

Özellikle, Westphalia Müjdecı Kilisesi, sığınmacıları ilk kabul merkezinde 24 aya kadar ve hatta bir zaman sınırı olmadan tutma olasılığını eleştiriyor. Bu zaman süresince herhangi bir entegrasyon kursu yok, çocukların okula gitme zorunluluğu yok ve başvuru sahiplerine çalışma izni verilmiyor.

Diğer bir sorun, travma sonrası bozuklukların veya diğer hastalıkların onaylanmasının önündeki engellerin arttırılmasıdır. "Ek korumaya sahip" mültecilerin ailelerinin kendilerine katılmaya gelmelerine izin vermemek de etik ve yasal olarak sorgulanabilir. Bu, evliliğin ve ailenin korunmasına ilişkin temel haklara ve aynı zamanda BM Çocuk Hakları Sözleşmesi'ne aykırıdır.

Bu acımasız durum hakkında kilise olarak sesimizi yükseltmeye devam edeceğiz. Tüm Avrupa'da insancıl bir mülteci politikasını savunuyoruz.

Güvenli geçişi güvence altına almak

Ek bir araç olarak, Westphalia kilisesi, savunmasız mülteciler için İtalya'daki başarılı insani koridor programlarını örnek alarak Almanya'ya güvenli bir geçişin kabulü için çalışıyor. Bu, 2015 yılında, Protestan Kiliseleri Federasyonu ve Sant'Egidio Cemaati'yle birlikte İtalyan devletiyle işbirliği içinde Protestan Örgütü Akdeniz Umudu'nun ekümenik bir girişimi üzerine başlatılan bir programdır. Westphalian kilise meclisi, başlangıçta yaklaşık 100 yer olan bir pilot projeyi uygulamaya hazır olduğunu açıkladı. Kuzey Rhine-Westphalia'daki, Almanya Müjdeci Kilisesi'ndeki ve Diyakonie'deki kardeş kiliseleriyle birlikte, kilisemiz şu anda bu yaklaşımı Almanya'da uygun koşullar altında uygulayabilmek için Federal İçişleri Bakanlığı ile görüşmelerde bulunuyor. Mevcut yeniden yerleşim programı ile bağlantılı olarak federal hükümet tarafından "topluluk sponsorluğu pilot projeleri" kapsamında olasılıklar ortaya çıkıyor. Bu tür projelerin yalnızca model olarak kabul edilebileceğinin farkındayız.

Akdeniz Umudu, İtalya'daki ortak kilisemiz olan Waldensian ve Metodist Kilisesi tarafından başlatılan ve İtalya'daki Protestan Kiliseleri Federasyonu tarafından desteklenen mülteci yardım örgütüdür. İnsani koridor şimdiye kadar 1000'den fazla savunmasız insanın Lübnan mülteci kamplarından ayrılmasını ve yasal olarak bir insani vize ile İtalya'ya girmesini sağlamıştır. Orada kiliseler, sığınma prosedürü ve ilk entegrasyon süresince kalacakları yerleri ve refakatçileri sağlar. Pilot proje öylesine başarılıydı ki, bunu takip eden bir anlaşmayla 1000 mültecinin daha İtalya'ya güvenli bir şekilde geçmesi mümkün oldu. İtalya'daki Katolik Episkoposlar Konferansı'nda Sudanlı mülteciler için bu işbirliğinin kapsamı genişletildi. Fas'ta insani bir koridor olasılığına dair görüşmeler de sonuçlandı. Fransa ve Belçika'da artık kilise ile hükümet arasında karşılaştırılabilir anlaşmalar var.

4.3 Bir göçmenlik yasası getirilmesi

Federal Almanya Cumhuriyeti için bir göçmenlik yasasına ihtiyaç duyulduğuna dair nihayet siyasi bir fikir birliği olduğu gerçeğini memnuniyetle kabul ediyoruz. Göç ve entegrasyonu yönetmek için net hedefler koymak gerekir: İnsani sorumlulukla adaleti gerçekleştirmek, refahın güvence altına alınmasına, Almanların ve göçmenlerin birlikte yaşamlarının iyileştirilmesine katkıda bulunmak ve entegrasyonu teşvik etmek.

Almanya'nın bir göç ülkesi olduğunu resmi olarak kabul eden bir göç yasası, göçün ve kültürel çeşitliliğin kabulünü destekleyecektir. Almanya'ya göç için uygun kriterler, kurallar ve prosedürler, günümüzün tedirgin sosyal ortamında netlik yaratacak ve gerginlikleri azaltacaktır. Göçmenlik yasasının bir başka yararı da, demografik nedenlerden ötürü eğitilmiş çalışanlardaki düşüşü yavaşlatması ve bir bütün olarak istihdamı arttırmasıdır.

Sonuçta, göç ve entegrasyon konusundaki genel politikaya dayanan bir göç kanunu, perspektif ve paradigma değişikliği getirecektir. Sınır kapama ve dışlamanın üstesinden gelecek ve yapıcı olarak göçmen almaya yönelik kuralları müzakere etme yollarını tanımlayacaktır. Bununla birlikte, bu tür bir göç ve entegrasyon yasası, Cenevre Sözleşmesi'ne bağlı insani ve insan hakları temelli mülteci mevzuatını açıkça içermelidir. Entegrasyon önlemleri, mültecilere ve diğer göçmenlere aynı şekilde sağlanmalıdır.

“Mültecilerle ilgilenme konusundaki kilit kararlar tepeden inme oldu ve pek çok medya kuruluşu siyasi irade oluşturma süreçlerini yok sayarak, onları aynı şekilde ilettiler (ya da öyle hissedildi). Ancak göç toplumuna yönelik değişim ancak demokratik olarak onaylandığı takdirde işe yarayacaktır”.

(Markus Langer, Evonik Industries AG, Brand Communication'ın başkanı)

4.4 Bir pozisyon almak

İnsanlık onuru dokunulmazdır (Alman anayasasının 1. maddesi)

İnsan Tanrı'nın suretinde yaratılmıştır. Devredilemez saygınlıklarının temeli budur. İnsan haklarına bağlılık önemli olduğu için, biz Westphalia Müjdecisi Kilisesi'nde uluslararası insancıl hukuk ve Avrupa Birliği'nin insan hakları vakfının yanında yer aldık. Sonuç olarak kilisemiz, mülteci, göçmen ve göç geçmişi olan kişilerin haklarını birçok şekilde savunuyor. Bunu yaparken, toplumun tüm üyelerinin katılım hakkını ve adil yaşam beklentisini destekleyen bir ilkeyi benimsiyoruz.

“Sosyal yenilemenin lokomotif” olarak entegrasyon

Göçmenliğin bize getirdiği entegrasyon mücadelesi göz önüne alındığında, yoksullukla ilgili konular daha da acil hale geldi. Toplumumuz bu sorunları daha önce gündeme getirmeliydi.

Almanya'daki yoksulluk oranı yıllardır yüksek. 2017 yılında nüfusun yaklaşık % 16'sı fakir olarak kabul edildi. Bir işe sahip olmalarına rağmen, giderek daha fazla insan yoksulluk sınırının altında yaşıyor. Özellikle yoksulluk riski altında olanlar, çok sayıda çocuğa sahip aileler, yalnız ebeveynler, göç geçmişi olan insanlar ve sayıları artan ölçüde emeklilerdir. Çocuklar arasındaki yoksulluk, %19'la nüfus ortalamasının açıkça üzerindedir. Ruhr bölgesindeki bazı büyük şehirlerde, yoksulluk riski altındaki grup, nüfusun neredeyse üçte ikisini oluşturmaktadır. Eğitimin başarısı veya başarısızlığı hala güçlü bir şekilde sosyal kökene göre belirlenmektedir. Belediyeler arasındaki ayrılık da artmaktadır. Dezavantajlı mahallelerin sayısı artıyor. Uygun fiyatlı, iyi konut bulmak, kısmen sosyal konut yatırımının yetersizliğinden dolayı giderek zorlaşıyor.

Bu sorunlar uzun süredir var olmasına rağmen, mülteciler genellikle bunlardan sorumlu tutulmaktadır. Bazı sınıflamalar sosyal kıskançlığı ve ırkçılığı körüklemeye ve yoksulluğu yoksullukla karşı karşıya getirerek, zaten uzunca bir zamandır yoksullukla mücadele eden genellikle göçmen geçmişine sahip dezavantajlı gruplarla son nesil mültecileri birbirine düşürmeye çalışıyor. Yoksulların en yoksulları bu sıkıntıyı paylaşıyor. Durumun aciliyeti (örneğin, evsiz ve akıl hastası bireyler için uygun fiyatlı konaklama yetersizliği), göçmenler kıt kaynaklar için rekabete girdiklerinde daha da artmaktadır.

Sonuç olarak, toplum yaşamının bütününe dikkate alan ve göçmenlerin yanı sıra dezavantajlı nüfus gruplarını destekleyen bir politikaya ihtiyacımız var. Kentsel planlama ve mahalle gelişiminin yanı sıra politika araçları da mevcut sakinlerin ve göçmenlerin, özellikle de mültecilerin ihtiyaçları göz önüne alınarak geliştirilmeli ve birbirine bağlanmalıdır. Federal, eyalet ve yerel yönetim düzeyinde kapsamlı bir entegrasyon politikası geliştirilmeli ve uygulanmalıdır. Bu, daha fazla sosyal konut inşası, bütünleştirici ve dışlamayan bir eğitim sistemi, aileleri destekleme ve çocuk yoksulluğu ile mücadele programları, sakinlerin katılımı ile dezavantajlı mahallelerin gelişimi ve kökenine bakılmaksızın herkes için işgücü piyasasına erişimi içerir.

Kesişen bir entegrasyon politikası bu nedenle Almanya'da sosyal yenilenme için bir itici güç olabilir.

Sağcı popülizmle başa çıkmak

İnsanlar yaşam ortamlarında göçün neden olduğu değişimlerden dolayı huzursuz oluyorlar ve bu da nüfusun bazı kesimlerinin kendilerini bu soruna kapatmasına yol açıyor. Bu çok ciddi bir şekilde ele alınmalıdır. Kilise cemaatlerinde ırkçılık ve yabancı düşmanlığı da var.

Kiliselerin, aşırı sağcılık yanlısı veya yabancı düşmanlığından kaynaklanan sebeplerle saldırılara maruz kalanları savunması çok daha önemlidir. Kilisenin insanlık dışı durumlarla ilgili açıklamaları nesnel olmalı ve düşünce özgürlüğüyle aşırı sağcılık, anti-Semitizm, ırkçılık ve kitlelerin kışkırtılması arasındaki "kırmızı çizgiyi" açıkça çizmelidir. Kilise mültecilerin ve dezavantajlı bölge halkının haklı endişelerini dile getirmelidir. Yoksulluğun artması, dışlanma ve katılım eksikliği gibi sosyal sorunlar açıkça belirtilmelidir.

Cemaatlerin açık iletişim ve tartışma için kullanılabilecek mülkleri vardır. İnsanlar sadece inançları hakkında konuşmaya teşvik edilmemelidir. Gelecekleriyle ilgili korkularını ve endişelerini de konuşabilmelidirler. Kilise, farklı düşüncelerin söylenebileceği ve farklı düşünenlere saygısızlık edilmeyeceği bir yer olmalıdır. Farklı kiliselerde demokrasiyi güçlendirmek için kendi hedef gruplarıyla (çocuk bakımı merkezleri ve gençlik kulüpleri, okullar, kilise yetişkin ve aile eğitimi, erkek ve kadın grupları, Protestan konferans merkezleri vs.) eğitim programlarının yürütülmesi önemlidir. Ayrıca, personelin kültürlerarası yetkinliğini arttırmak ve kiliselerin ve cemaatlerin kültürel açılımını teşvik etmek önemlidir.

Sonuç

“Yabancıydım ve beni içeri aldınız.” Westphalia Müjdeci Kilisesi Meclisi’nin üyeleri olarak, İsa’nın bu sözünün bugün tekrar geçerli olduğuna ikna olduk.

İnsanlar çeşitlidir, tıpkı Tanrı’nın yaratıcı eyleminin renkli ve çeşitli olması gibi. İnsanların çeşitliliği, çıkarlarının ve hedeflerinin farklılaşmasına ve bunun sonucunda da çatışmalara ve tartışmalara yol açar.

Menschen sind aufeinander angewiesen, sie nehmen einander an, sie leben auch davon, dass sie von Gott angenommen sind. In diesem Horizont kann menschenwürdiges Leben Raum gewinnen.

Aç, susuz, çıplak, evsiz, mahkum ve kayıp insanlarla karşılaşırken, kendi başarısızlığımızla ve günahımızla karşı karşıya kalırız. Acı çeken insan kardeşlerimizde bizimle karşılaşan ve bizi tövbe etmeye ve ismine layık bir hayata davet eden Mesih’in kendisidir.

Bu tövbe çağrısı daha yüksek sesle çınlamalıdır. Giderek daha fazla insan diğerini propaganda ve şiddetle dışlamakta ve susturmaktadır. Kendilerini dosta ve düşmana tamamen kapatan insanların sayısındaki artışı tehlikeli buluyoruz.

Kamuya açık yaptığımız bu beyan, özellikle, uzun, dik ve kayalık uzlaşma yoluna çıkmış olan çeşitli ortamlarda sorumluluk sahibi olan herkesi teşvik etmesi için tasarlanmıştır. Bu tasarı, boğulan kişilere yardım etmek, sesi zayıf olanlara ses vermek ve evsizlerin haklarına sahip çıkmakla ilgilidir. İnsanın sefaletinin nedenlerini azaltmak ve pratik yardım sağlamak ve yasallık kisvesi altında reddetmemek için koşullar yaratmakla ilgilidir. Göç tarafından şekillendirilen toplumumuzdaki çeşitliliği onaylamakla ilgilidir. İyi ilişkiler kurmanın yollarını açmak ve herkesin katılabilmesini sağlamak istiyoruz. Entegrasyon tek yönlü bir yol değildir. İnsanları ortak entegrasyon yolunu açmaya teşvik etmek istiyoruz.

Geçmişte ve günümüzde, biz Hıristiyanların bu görevlerde defaten başarısız olduğumuzun farkındayız. Bu nedenle, tövbe etme ve yabancılıktan Tanrı’ya dönme çağrısı öncelikle bizim çağrımızdır. Çeşitlilik içinde bir hayata doğru giden herkesle birlik olduğumuzu biliyoruz. Onlarla birlikte, İsa Mesih’e iman deneyimimizden kaynaklanan zorluklara karşı koymak istiyoruz:

“Yabancıydım ve beni içeri aldınız.”

Bu metnin oluşturulmasına katkıda bulunanlar:

Prof. Dr. Dieter Beese
Landeskirchenrat,
Evangelische Kirche von Westfalen

Dr. Michael Bertrams
Mitglied der Kirchenleitung,
Evangelische Kirche von Westfalen

Christina Biere
MÖWe-Regionalpfarrerin
für die Kirchenkreise Dortmund, Hagen,
Hattingen-Witten und Schwelm

Christian Binder
Pfarrer im Fachbereich Gottesdienst
und Kirchenmusik, Institut für Aus-,
Fort- und Weiterbildung der
Evangelischen Kirche von Westfalen

Monsignore Dr. Michael Bredeck
Priester und Leiter der Zentralabteilung
Entwicklung, Erzbischöfliches Generalvikariat
des Erzbistums Paderborn

Klaus Breyer
Pfarrer und Leiter des Instituts
für Kirche und Gesellschaft der
Evangelischen Kirche von Westfalen

Prof. Dr. Martin Büscher
stellvertretender Institutsdirektor, Rektor der
Kirchlichen Hochschule Wuppertal / Bethel

Prof. Dr. Mark Burrows
Dozent für Gemeindepädagogik
und Diakonie, Evangelische Hochschule
Rheinland-Westfalen-Lippe

Prof. Dr. Klara Butting
Leiterin des Zentrums für biblische Spiritualität
und gesellschaftliche Verantwortung
an der Woltersburger Mühle

Elsie Joy de la Cruz
Pfarrerin im Evangelischen Kirchenkreis Vlotho

Carmen Damerow
Dezernat 22: Weltmission, Ökumene
und kirchliche Weltverantwortung,
Evangelische Kirche von Westfalen

Dr. Jan-Dirk Döhling
Kirchenrat, Dezernent für gesellschaftliche
Verantwortung, Evangelische Kirche von Westfalen

Dietrich Eckeberg
Referent und Geschäftsführer des Fachverbandes
Migration und Flucht, Diakonisches
Werk Rheinland-Westfalen-Lippe

Martina Espelöer
Superintendentin,
Evangelischer Kirchenkreis Iserlohn

Dirk Gellesch
Mitglied der Kirchenleitung,
Evangelische Kirche von Westfalen

Jens Hansen
Pfarrer und Mitglied der Kirchenleitung;
Waldenserkirche in Italien

Dr. Thomas Heinrich
Landeskirchenrat,
Evangelische Kirche von Westfalen

Albert Henz
Theologischer Vizepräsident i. R.,
Evangelische Kirche von Westfalen

Beate Heßler
Pfarrerin, Fachstelle Gemeinsam Kirche sein
und Ökumenische Frauenarbeit, Amt für Mission,
Ökumene und kirchliche Weltverantwortung
der Evangelischen Kirche von Westfalen

Gerd-Matthias Hoeffchen
Chefredakteur, Unsere Kirche

Helge Hohmann
Pfarrer und und Beauftragter
für Zuwanderungsarbeit der Evangelischen Kirche
von Westfalen, Institut für Kirche und Gesellschaft
der Evangelischen Kirche von Westfalen

Wolfgang Hüllstrung
Pfarrer, Evangelische Kirche im Rheinland

Prof. Dr. Traugott Jähnichen
Dozent für Christliche Gesellschaftslehre,
Ruhr-Universität Bochum

Dirk Johnen
Redakteur, Amt für Mission, Ökumene
und kirchliche Weltverantwortung der
Evangelischen Kirche von Westfalen

Christa Kronshage
Mitglied der Kirchenleitung,
Evangelische Kirche von Westfalen

Ralf Lange-Sonntag
Theologischer Referent für die Bereiche
„Weltreligionen, insbesondere Islam“ sowie
„Mittlerer und Naher Osten“ im Landeskirchenamt,
Evangelische Kirche von Westfalen sowie
Fachstelle „Christlich-islamischer und
interreligiöser Dialog“ im Amt für Mission,
Ökumene und kirchliche Weltverantwortung

Christoph Lindemann
Stabsstelle Kommunikation,
Evangelische Kirche von Westfalen

Dr. Ulrich Möller
Oberkirchenrat, Dezernent für Weltmission,
Ökumene und kirchliche Weltverantwortung
Evangelische Kirche von Westfalen

Annette Muhr-Nelson
Pfarrerinnen und Leiterinnen des Amtes für Mission,
Ökumene und kirchliche Weltverantwortung
der Evangelischen Kirche von Westfalen

Dr. Jean Gottfried Mutombo
MÖWe-Regionalpfarrer für die
Kirchenkreise Unna, Hamm, Münster,
Steinfurt-Coesfeld-Borken und Tecklenburg

Prof. Dr. Alexander-Kenneth Nagel
Geschäftsführender Direktor und
Dozent am Institut für Soziologie
der Sozialwissenschaftlichen Fakultät,
Georg-August-Universität Göttingen

Ingo Nesperke
Pfarrer und Leiter des Instituts für
Gemeindeentwicklung und missionarische Dienste

Doris Peschke
Referentin – Projektleitung „Wege in die Legalität“
Diakonisches Werk in Hessen und Nassau
und Kurhessen-Waldeck e.V.

Anne Rabenschlag
Geschäftsführerin, Diakonisches Werk
Dortmund und Lünen gGmbH

Prof. Dr. Gerhard K. Schäfer
Rektor a.D., Evangelische Hochschule
Rheinland-Westfalen-Lippe

Mehrdad Sepehri Fard
Pastor in der Projektstelle „Seelsorge für
persischsprachige Christinnen und Christen“
der Evangelischen Kirche von Westfalen

Prof. Dr. Michael Welker
Geschäftsführender Direktor des
Forschungszentrum Internationale
und Interdisziplinäre Theologie (FIIT),
Universität Heidelberg

Dr. Katalina Tahaafe-Williams
Programmreferentin für Mission
und Evangelisation, Ökumenischer Rat der Kirchen

Prof. Dr. Peter Wick
Lehrstuhl für Exegese und Theologie
des Neuen Testaments, Geschichte des
Urchristentums an der Evangelisch-Theologischen
Fakultät der Ruhr-Universität Bochum

Birgit Worms-Nigmann
Pfarrerinnen und Mitglieder der Kirchenleitung,
Evangelische Lydia-Kirchengemeinde Dortmund

Dr. Claudia Währisch-Oblau
Pfarrerinnen, Leiterinnen der Abteilung Evangelisation,
Vereinte Evangelische Mission

KAYNAKÇA

Asyl in der Kirche (o. J.): **20 Jahre Asyl in der Kirche.** Eine dokumentarische Ausstellung. Ein Leitfaden zum Rundgang durch die Wanderausstellung.

URL: www.kirchenasyl.de

Bade, Klaus J. (2017): **Migration – Flucht – Integration.** Kritische Politikbegleitung von der „Gastarbeiterfrage“ bis zur „Flüchtlingskrise“. Erinnerungen und Beiträge

URL: www.imis.uni-osnabrueck.de/fileadmin/4_Publikationen/PDFs/Bade_Migration.pdf [11. Juli 2017]

Baumann, Martin (2004): **Religion und ihre Bedeutung für Migranten.** Zur Parallelität von „fremd“-religiöser Loyalität und gesellschaftlicher Integration.

In: Beauftragte der Bundesregierung für Migration, Flüchtlinge und Integration (Hrsg.): Religion – Migration – Integration in Wissenschaft, Politik und Gesellschaft. Berlin, Seiten 19–30

Beese, Dieter: **Barmherzigkeit**

In: Friedrich, Norbert u.a. (Hrsg.): Diakonie-Lexikon. Göttingen 2016, Seiten 46–49

Benz, Benjamin: **Armenhilfepolitik. Soziale Arbeit als „Hilfe unter Protest“ am Beispiel der Tafeln.**

In: Ders. u. a. (Hrsg.), Politik Sozialer Arbeit, Band 2: Akteure, Handlungsfelder und Methoden. Weinheim 2014, Seiten 122–140

Brot für die Welt –
Evangelischer Entwicklungsdienst (2017):
Flucht(ursachen)bekämpfung.

Standpunktpapier. Berlin

Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (BAMF) (2016): **Wanderungsmonitoring: Erwerbsmigration nach Deutschland.** Jahresbericht 2015.

URL: <http://www.bamf.de/SharedDocs/Anlagen/DE/Publikationen/Broschueren/wanderungsmonitoring-2015.pdf> [21. Juli 2017]

Bundesverwaltungsamt (BVA) (o.J.): **Spätaussiedler und ihre Angehörigen.** Zeitreihe 1992–2015. Herkunftsstaaten – ehemalige Sowjetunion.

URL: www.bva.bund.de/SharedDocs/Downloads/DE/Buerger/Migration-Integration/Spaetaussiedler/Statistik/Zeitreihe_1992_2016_SES.pdf [17. August 2017]

Evangelische Kirche in Deutschland (EKD) (2009):
„... denn ihr seid selbst Fremde gewesen.“
Vielfalt anerkennen und gestalten.

EKD Text 108, Hannover

Evangelische Kirche in Deutschland (EKD) (2017):
„... und ihr habt mich aufgenommen.“
Zehn Überzeugungen zu Flucht und Integration aus evangelischer Sicht.

URL: www.ekd.de/ekd_de/ds_doc/2017-04-11_Wort_zur_Lage.PDF

Gemeinsam evangelisch. Erfahrungen, theologische Orientierungen und Perspektiven für die Arbeit mit Gemeinden anderer Sprache und Herkunft.

EKD Text 119, Hannover 2014.

URL: www.ekd.de/Gemeinsam-evangelisch-1091.htm

Deutsche Hugenotten-Gesellschaft e. V. (2017):
Geschichte der Hugenotten.

URL: www.hugenotten.de/hugenotten/geschichte.php [17. Juli 2017]

Die Bundesregierung (o.J.): **Flucht und Asyl: Fakten und Hintergründe.**

URL: <https://www.bundesregierung.de/breg-de/themen/flucht-und-asyl> [8. August 2017]

Gatrell, Peter (2016):

60 Jahre Genfer Flüchtlingskonvention.

In: Bundeszentrale für politische Bildung (Hrsg.): Aus Politik und Zeitgeschichte (26/27–2016). Flucht historisch. Bonn, Seiten 25–32

Hamann, Ulrike / Karakayali, Serhat / Höfler, Leif Jannis / Lambert, Laura / Meyer, Leoni (2017): **Pionierinnen der Willkommenskultur.** Strukturen und Motive des Engagements für Geflüchtete.

In: Berliner Institut für empirische Integrations- und Migrationsforschung (Hrsg.): Forschungsbericht. Forschungs-Interventions-Cluster „Solidarität im Wandel?“. Humboldt-Universität zu Berlin, Seiten 102–118

Heidelberger Institut für internationale Konfliktforschung (2016):
Conflict-Barometer 2015

Hirsch, Thomas / Schalke, Ingrid (2009):
Auswirkungen der Wirtschafts-, Klima- und Ernährungskrise auf extrem Arme.

In: Social Watch Deutschland (Hrsg.): Globale Krisen. Soziale Auswirkungen – politische Konsequenzen. Ein internationaler Bericht zivilgesellschaftlicher Organisationen über den Fortschritt bei der Armutsbekämpfung und Gleichstellung der Geschlechter. Montevideo

Institut für Kirche und Gesellschaft der Evangelischen Kirche von Westfalen:
Was Engagierte bewegt. Ergebnisse einer Befragung von Engagierten in der Flüchtlingsarbeit (2018)

URL: www.kircheundgesellschaft.de/fileadmin/Dateien/Das_Institut/FMI_Engagiert-in-Vielfalt/181010_Broschuere_Engagiert_in_Vielfalt_-_Was_Engagierte_bewegt.pdf

Kahl, Werner: **Vom Verweben des Eigenen mit dem Fremden.** Impulse zu einer transkulturellen Neuformierung des evangelischen Gemeindelebens. Studien zu interkultureller Theologie an der Missionsakademie

Missionshilfeverlag Hamburg 2016, URL: http://www.missionsakademie.de/de/pdf/sitma_9.pdf

Koopmann, Ruud (2017):
Assimilation oder Multikulturalismus?
Bedingungen gelungener Integration

Kühn, Heinz (1979):
Stand und Weiterentwicklung der Integration der ausländischen Arbeitnehmer und ihrer Familien in der Bundesrepublik Deutschland: Memorandum der Beauftragten der Bundesregierung.

Bundesminister für Arbeit und Sozialordnung, Bonn. URL: www.migration-online.de/data/khnmemorandum_1.pdf [17. Juli 2017]

Ministerium für Arbeit, Integration und Soziales des Landes Nordrhein-Westfalen (2016a):
Teilhabe- und Integrationsbericht Nordrhein-Westfalen.

1. Bericht nach § 15 des Teilhabe- und Integrationsgesetzes, Düsseldorf.

URL: www.integrationsmonitoring.nrw.de/integrationsberichterstattung_nrw/berichte_analysen/Zuwanderungs-_und_Integrationsberichte/index.php [17. Juli 2017]

Nagel, Alexander K./El-Menouar, Yasemin (2017):
Engagement für Geflüchtete – eine Sache des Glaubens?

Die Rolle der Religion für die Flüchtlingshilfe.

Bertelsmann Stiftung, Gütersloh. URL: https://www.bertelsmann-stiftung.de/fileadmin/files/Projekte/51_Religionsmonitor/BSst_ReligionsmonitorFluechtlingshilfe_3_2017_web.pdf [11. Juli 2017]

PRO ASYL (2017): **EU-Asylpolitik. Ein Überblick.**

URL: www.proasyl.de/thema/eu-asylpolitik/ [19. Juli 2017]

PRO ASYL, Diakonie Deutschland, u. a. (2013):
Memorandum Flüchtlingsaufnahme in der Europäischen Union: Für ein gerechtes und solidarisches System der Verantwortlichkeit.

URL: www.proasyl.de/wp-content/uploads/2015/12/PRO__ASYL_Memorandum_Dublin_deutsch_Maerz_2013-1.pdf

PRO ASYL, Diakonie Deutschland, u. a. (2016):
Memorandum für faire und sorgfältige Asylverfahren in Deutschland. Standards zur Gewährleistung der asylrechtlichen Verfahrensgarantien.

URL: www.proasyl.de/wp-content/uploads/2016/11/PRO__ASYL_Memorandum_BAMF_Broschuere_Web_Nov16.pdf

Sachverständigenrat Deutscher Stiftungen für Migration (2018): **Steuern, was zu steuern ist: was können Einwanderungs- und Integrationsgesetze leisten?** Jahresgutachten 2018

Osnabrück

Schäfer, Gerhard (Hrsg.), u. a. (2016):
Geflüchtete in Deutschland.
Ansichten – Allianzen – Anstöße

Statistisches Bundesamt (2017): **Bevölkerung und Erwerbstätigkeit. Ausländische Bevölkerung.** Ergebnisse des Ausländerzentralregisters 2016.

Fachserie 1, Reihe 2. URL: www.destatis.de/DE/Publikationen/Thematisch/Bevoelkerung/MigrationIntegration/AuslaendBevoelkerung2010200167004.pdf?__blob=publicationFile [22. Juli 2017]

Südwind e.V. – Institut für Ökonomie und Ökumene (2017): **Migration und Flucht in Zeiten der Globalisierung.**

Die Zusammenhänge zwischen Migration, globaler Ungleichheit und Entwicklung

Bonn

„... und der Fremdling, der in deinen Toren ist.“

Gemeinsames Wort der Kirchen zu den Herausforderungen durch Migration und Flucht (1997)

Bonn/Frankfurt am Main/Hannover

Von Vieregge, Henning (2017):
Vertrauensbildung und Beheimatung. Flüchtlingshilfe als Chance für Kirchengemeinden

Deutsches Pfarrerverband 5/17. URL: www.pfarrerverband.de/pfarrerverband/archiv.php?a=show&id=4282 [31. Juli 2017]

Wegner, Gerhard (2016):
Religiöse Kommunikation und soziales Engagement. Die Zukunft des liberalen Paradigmas.

Leipzig

